

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

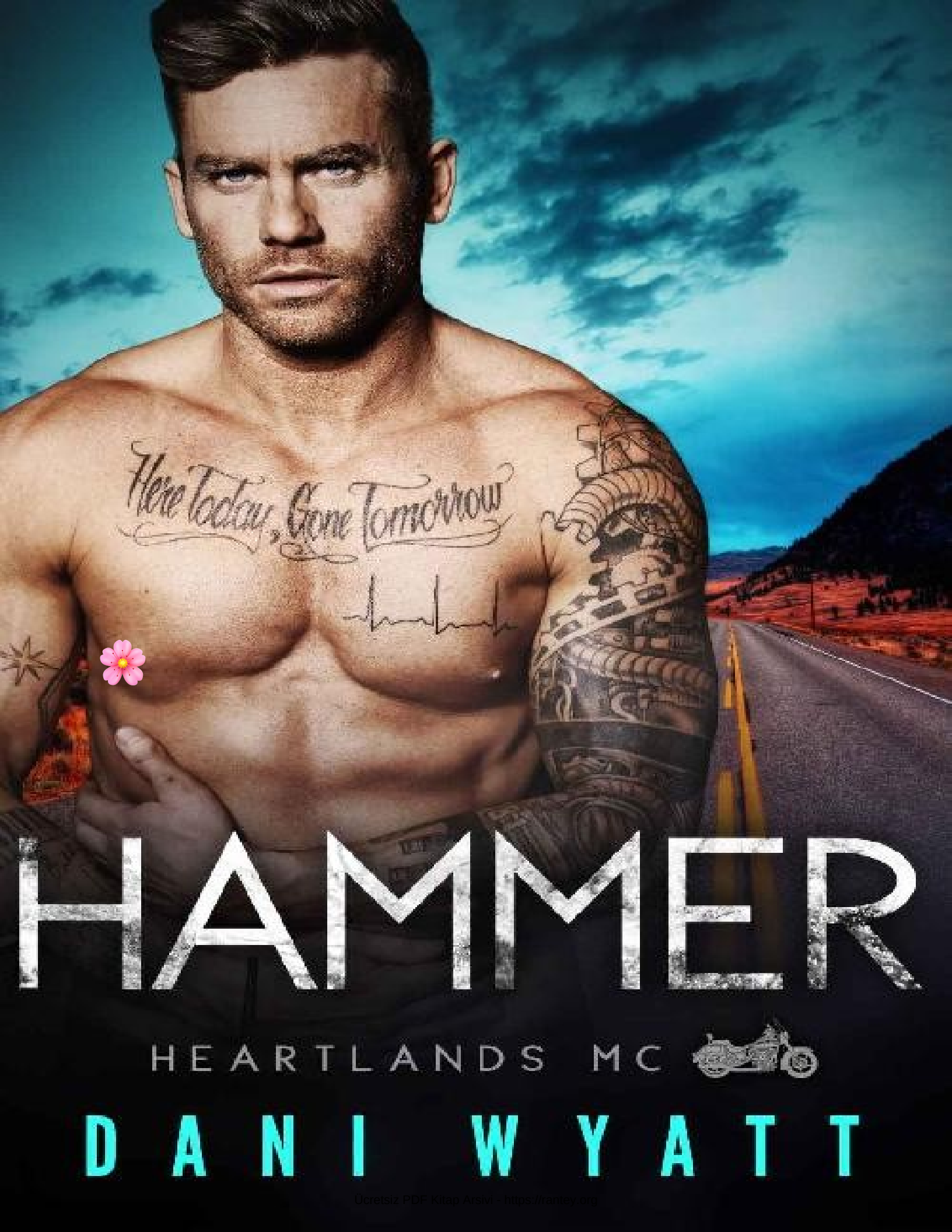
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HAMMER

HEARTLANDS MC

DANI WYATT

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

ÇEKİÇ

HEARTLAND MOTOSİKLET KULÜBÜ SERİSİ

DANI WYATT

Telif Hakkı© 2020
yazan Dani Wyatt

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü,
yayıncının açık yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde
çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

Kitap incelemesinde kısa alıntılar dışında.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve
vakalar ya

yazarın hayal gücünün
ürünüdür veya kurgusal bir
şekilde kullanılmıştır.

Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler
tamamen tesadüfidir.

www.daniwyatt.com

Kapak Kredisi Cormar Kapaklar
Düzenleme Nicci Haydon

 Vellum ile oluşturuldu

İÇİNDEKİLER

[Katılın](#)

[Takipçiler hoşgeldiniz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Heartlands Serisi Dani](#)

[Wyatt'ın Diğer Kitapları](#)

[Newsletter](#)

[Bağlantıda Kalalım!](#)

[The Wenches](#)

[Dani](#)

[HakkındaTha](#)

[nk You](#)

*OKUYUCULARIMA BİR NOT:
Her birinize minnettarım.*

*Heartland'in Yazarları dostlarıma.
Sizler harikasınız.*

GETİR
ÜCRETSİZ özel kısa öyküler ve epiloglar!
Spam yok!

HABER BÜLTENİ

STALKERS WELCOME

İğrenç eğlence ve diğer kirli saçmalıklar
BENİ FACEBOOK'TA ARKADAŞ
OLALIM TAKİP EDİN
Amazon'da Dani Wyatt

Şimdi, gösteriye devam edelim.

CHAPTER 1

Hammer

"Tanrım, hava yüz on iki derece." Başımı sallıyorum. "Bana neden bu eyalette yaşadığımızı tekrar söyler misin?"

Ben duvardaki dijital saate bakarken Chain uzun krom sepet sırasından bir alışveriş arabası çekiyor ve saat 14:22 ile dışarıdaki sıcaklık arasında yanıp sönüyor.

"Benim için fark etmez. Kuru bir sıcaklık." Gülümsüyor ve kot pantolonunun ön cebinden beyaz bir kâğıt çıkarıp kadını Meadow'un onun için yazdığı alışveriş listesine bakıyor. "Ayrıca, sıcak olmasaydı burada olmazdın."

Başımı salladım. "Doğru. Kışını kurtardığım gün asfaltta pişmek üzereydin."

Başını sallayarak gözlerini kısıyor. "Bunu anlamalıydım." "Hı hı."

Beş yıl önce bu hafta tanışmıştık ve ben kaçıyordum, kendimi güvende hissedecek kadar uzağa kaçmadan önce ne kadar batıya gitmem gerektiğinden bile emin değildim. Seneca, Arizona'nın o yer olduğu ortaya çıktı.

Bu tam olarak doğru değil, burayı benim için eve dönüştüren Heartlands MC idi. Yolun kenarında bir bisiklet ve yanında diz çökmüş, derisi yüzülmüş, yamalı bir adam gördüğümde, hayatın benim için ne sakladığından emin olmadığım bir yolculuğun beşinci günündeydim.

Neden durduğumdan emin değilim. Uykusuzluktan yarı delirmiştim ve eski hayatımın beni yakalamadığından emin olmak için her saat başı omzumun üzerinden bakıyordum. Ama onu gördüğümde yolun kenarına çektim. Chain'in bisikleti arızalanmıştı ve hava o kadar sıcaktı ki cep telefonu kapanmıştı. Uzun otoyolda oturmuş, sıcaktan kavruluyordu.

Bana şüphıyla baktı, ama bisikletine ne olduğunu sorduğumda, çıkardığı sesi ve sonra kilitlendiğini açıkladığında, ne yapacağımı bildiğimden oldukça emindim.

Eyer çantamdaki birkaç aleti aldım ve karbüratörünü kurcaladım, ardından deliğe birkaç kez üfledim. Motoru tekrar çalıştı. Bir sonraki kasabaya varana kadar onu takip etmeyi teklif ettim ve o da teklifimi kabul etti.

Seneca, Heartlands MC'nin merkezi olan Ride or Die'nin bitişiğindeki Heartlands Garajı'na indiğimiz yerdı. Chain yoluma devam etmeden önce teşekkür etmek için bana bir bira ısmarlamayı teklif etti.

Bara girdiğimizde, Peaches ve Stella klima üniteleri donduğu ve Pazar gecesi olduğu için onlara bakacak kimseyi bulamadıkları için kriz geçiriyorlardı. Hava çok sıcaktı ve bira hızla ısınıyordu.

Babamın kendi ısıtma ve soğutma tamir şirketi ve aynı zamanda bisikletleri vardı, bu yüzden büyürken pek çok şeyi tamir etmeyi öğrendim. Chain'le içeri girdiğimde içerisi zaten 90 dereceyi zorluyordu ve kızlarla kulübün birkaç üyesinin durum hakkında birbirlerine bağırmalarını dinledikten sonra bir göz atmayı teklif ettim.

Pek güvenmediler ama sonunda işimi yapmama izin verdiler ve yan taraftaki garajdan aldığım bazı aletlerle ve Chain'in yardımcım olmasıyla, sadece yolun kenarındaki kıcıını kurtarmakla kalmadım, aynı zamanda birayı da kurtardım.

Her ikisi de bana biraz saygı kazandırdı. Sanırım birayı kurtarmak Chain'i kurtarmaktan daha fazla.

Her neyse, tüm bunlar buralarda kalmamı sağladı. Sonunda kulübe girdim ve o zamandan beri burası evim oldu.

"İşte..." Chain arabayı bırakır ve iki eliyle beyaz kâğıdı tutup ikiye böler. "Bölüşelim ve fethedelim. Sen ürünleri al, ben de geri kalanına başlayayım."

Kâğıda ve mor mürekkeple yazılmış mükemmel baskıya bakıyorum. "Düzenli sayılır, ha?"

Chain omuz silkiyor. "Sayılır mı? Dostum, bana interaktif bir hesap tablosu vermediği için şanslıyım. Şu lanet ürünleri al da kulübe geri dönelim. Döner dönmez yemek yapmaya başlamak istiyorlar."

"Kulağa hoş geliyor." Yollarımızı ayırıyoruz ve ben ürün reyonuna yöneliyorum ama aklım tamamen görevimde değil.

Neredeyse sürekli dikkat dağınıklığının kaynağını ilk gördüğümünden bu yana birkaç ay geçti. Robin Greene. Wrath'la birlikte bir kundaklama soruşturması hakkında savcıyla görüşmek için adliyedeydik ve orada, kendini beğenmiş görünümlü bir kadın onu bir şey için azarlarken, sıkılmış görünerek yerinde duruyordu.

Üzerinde siyah bir etek, içine sokulmuş beyaz bir gömlek ve kırmızı rugan topuklu ayakkabılar vardı. Mükemmel bir kıvrımı var. Kıçında biraz daha fazla dolgu olan pin-up kızı gibi kıvrımlı, bu da ağzımı sulandırıyor.

Kadının müşterisi olduğu ve orada bulunmaktan memnun olmadığı oldukça açıktı, ancak Robin'in çılgık atan kadına bakışından, ona bu pisliğe kendisinin bulaştığını ve dikkatli olmazsa bundan kurtulmasına yardım edemeyeceğini kesin bir dille söylüyordu.

Biz yaklaştıkça gözleri bana kaydı ve yemin ederim orada ateş gördüm. Gözlerindeki parıltı saçlarıyla eşleşiyordu. Hepsi parıldayan bakır rengindeydi. Ve içimde bir şeyleri alevlendirdi.

Seneca yakınlarındaki bölge mahkemesi küçük bir kasabaydı. Bu yüzden Wrath'ın sorgusu bitene kadar yanında kaldım ama savcının ofisine girmeden önce telefonumu kaptım ve koridorun sonunda onun fotoğrafını çektim.

Tam tıkladığım anda bana doğru döndü ve sapık kıcıımı yakaladı ama umurumda değildi. Kim olduğunu bulacaktım. Orada o kadar çok zaman geçirdik ki, metal dedektörlerden geçmek zorunda olduğunuz ön girişteki güvenlik görevlilerinden bazılarını tanıyordum.

Adliyeden çıkarken, daha dost canlısı güvenlik görevlilerinden birine onun resmini gösterdim ve o da bana onun adını söyledi.

Bunu yapar yapmaz başımın belada olduğunu anladım. Tanrı, kader ya da her ne haltsa, benimle kesinlikle eğleniyordu.

O zamandan beri sürekli bir kargaşa içindeyim. Ben ilişki adamı değilim. Herkesi uzak tutarım, kulüpte bile. Geçmişimle ilgili tüm hikayeyi bilmiyorlar ve ben de böyle seviyorum.

Daha güvenli.

Onlar ve benim için.

Robin'e yaklaşırsam? Sikerim. Soğukkanlılığımı kaybedeceğimi ve onu riske atacağımı biliyorum. Asla olmaz.

Yine de sapık kıcıımı onu takip etmekten alıkoymadı. Evimden sadece yarım mil uzakta nerede yaşadığını öğrendim.

Zeki biri. Beni gördü. Adliyedeki o günden yaklaşık bir hafta sonra Grindhouse kafede onu izlerken kıcıma çivi çaktı. Şaşkınlıkla gülümseyerek başını salladı ve bana doğru yürüdü.

"Beni takip ediyorsun," dedi açık ve net bir şekilde, gözlerinde hiç korku olmadan. "Senden korkmuyorum."

"Korkmanı istemiyorum," diye cevap verdim, burnunun kenarındaki çillere bakarak. Minik elmas küpelerine. Çoğu insan benden korkuyor ve korkmalı da. Neredeyse 1.75 boyundayım ve deri kıyafetlerimi giydiğimde çoğu insan göz göze gelmiyor.

"O zaman ne istiyorsun?" Kahvesinden bir yudum alarak sordu ve güzelliği mi yoksa benimle konuşurken kullandığı dobra ve saçmalıktan uzak üslup mu beni daha çok şaşırttı emin olamadım. Her sabah tam 7:30'da orada oluyor.

Kulüp işleriyle uğraşmadığım ya da sabahın erken saatlerinde ek bir iş yapmadığım sürece genellikle ben de öyleyim.

Kulüp üyeleri, aileleri ve arkadaşları için genellikle iyi bir fiyata ve sadece nakit olarak ısıtma ve soğutma yapıyorum.

Bu beni Bill Gates yapmayacak ama birikimim var ve idare ediyorum. Kulüp işlerine de yardım ediyorum, bu yüzden nakit akışım sağlam ve zaten neredeyse hiçbir şey harcamıyorum.

"Sadece seni izlemeyi seviyorum. Çok izlenebilirsin." Bana yaptığı saçma sapan konuşmayı ona geri vermeye karar verdim.

"İyi," diye cevap verdi. "Senin adın ne?"

"Hammer."

Kaşlarını kaldırarak kahkahasını bastırdı. "Peki, *Hammer*. İzlemek bir şey, ama emin ol, izlemekten fazlasını yaparsan, en ufak bir tehdit hissedersen, *çekici* sana indiririm? Anlaştık mı?"

O günden sonra, daha iyi bir kelime bulamadığım için garip bir tanışıklık geliştirdik. Kibar ama mesafeli. Bu da onu daha çok istememe neden oluyor.

Böylece, lanet olası marketin köşesinden dönüyorum, listeme bakıyorum, alfabetik olarak sıralanmış ilk ürün için reyonu aramaya hazırım: kuşkonmaz. Kafamı kaldırdım, ürün reyonunu taradım, nereye gideceğime baktım ve kızıl saçlarının dalgalarını ve kıcının kıvrımını gördüm ve hemen anladım.

O burada.

CHAPTER 2

Robin

Market alışverişı yaparken, ev işi yaparken, çamaşır yıkarken... hemen hemen her şeyde mırıldanmak gibi bir alışkanlığım var. Markette genellikle alışveriş yapan diğer insanların bakışlarını üzerime çeker ve kendimi kontrol etmeye çalışırdım. Sonra fark ettim ki, mırıldanmam kimseyi incitmiyor ve eğer insanlar dürüst olsalardı, bu onların da mırıldanmalarına ve gülümsemelerine neden olurdu.

Bugün, annemin en sevdiği kilise ilahilerinden biri aklıma takıldı. Tüm Nimetlerin Aktığı Tanrı'ya Şükürler Olsun... Mırıldanırken annemin yumuşak sesini duyabiliyordum, sanki yanımdaymış gibi, tıpkı küçükken kilisede annemle babamın arasında durduğum zamanlardaki gibi.

Birkaç ayda bir beni ziyarete gelmelerine rağmen onları çok özlüyorum. Hâlâ Bloomington, Indiana'da yaşıyorlar, benim büyüdüğüm yerde. Arizona'da bir kışlık ev almaktan bile bahsettiler ama babam hala I.U.'da öğretmenlik yapıyor ve her ne kadar emekli olmaktan bahsetse de işini çok seviyor, bu yüzden yakın zamanda böyle bir şey olacağını sanmıyorum.

Arizona Üniversitesi'nde hukuk eğitimimi tamamladıktan sonra Seneca'ya yerleştim çünkü babamın kardeşi olan amcam Terry, baroyu geçtikten sonra beni hukuk bürosunda çalışmaya davet etti. Kızı Emily de

ve kuzen olmamıza rağmen buraya taşındığımdan beri o da benim en iyi arkadaşım oldu.

Bir yıldan biraz daha az bir süredir onunla çalışıyorum ve kişisel yaralanma davaları, boşanmalar ve diğer genel davaları almak hayalimdeki iş olmasa da, çalışıyorum ve ailemin yanındayım, bu yüzden kendimi şanslı sayıyorum.

Gelecek için küçük kasaba genel hukukunu içermeyen planlarım var, ancak şimdilik kendimi topraklamak ve bankada bir sonraki adım için biraz para biriktirmek için iyi bir yol.

El arabasını salatalıklara doğru itiyorum ve onları toplamaya başlıyorum, en iyi birkaç tanesini şeffaf bir ürün poşetine koyup üstünden düğümlemeden önce onları inceliyorum. Cumartesi öğleden sonra ve dükkân çok kalabalık. Elliot's, otoyol kenarındaki büyük markete gitmek için şehrin on mil dışına çıkmadığınız sürece kasabadaki tek market.

Aptalca ama salatalıkları karıştırırken düşüncelerim olmaması gereken bir yere sürükleniyor. *Hammer*.

Rüyalarımı işgal ediyor ve merkezimin derinliklerinde yarattığı nabız görmezden gelmek için elimden gelen her şeyi yapıyorum, ama bu gittikçe zorlaşıyor. Bu nasıl bir isim böyle? Motorcu ismi gibi bir şey olduğunu biliyorum ama yine de. Kendini deri giymeyen birine tanıtırken, kendi adını kullanman gerekmez mi?

Düşüncelerimi değiştirmeye çalışırken dişlerimi sıkıyorum, önümdeki yeşil fallik sebze yığınının bir el dalıyor ve birden kalabalıklaştığımı hissediyorum.

Gözlerimi yana çevirdiğimde rastgele bir adam yığının içinden en büyük salatalığı kapıp uğursuz bir şekilde aramızda tutarken başımı çeviriyorum ve hepsi aynı dangalak kardeşlik evine aitmiş gibi görünen iki adam daha görüyorum.

"Affedersiniz." Gözlerimi indirip arkamda duran adamlardan birinin arkasında duran arabamı işaret ediyorum. "Cuke'ları kendiniz yiyin çocuklar, bırakın da geçeyim."

İlk adam hala salatalığı tutuyor ve aptal bir gülümsemeyle dudaklarını büküyor. Benden bir karış daha uzun ve iki kat daha geniş.

Bana yer açmak için dönerek öne doğru eğiliyor ve neredeyse sebzenin ucunu dudaklarıma değdiriyor.

"Sadece ucunu öp," diyor ve ben durumu değerlendirirken ortakları kıkırdıyor.

"Önce sen. Bana nasıl yapıldığını göster. Bahse girerim uç öpme konusunda benden çok daha tecrübelisin," diye karşılık veriyorum, elini göğsüne doğru itip arabama doğru ilerliyorum.

"Bundan şüpheliyim." Ben arabayı kapıp ileri doğru bir adım atarken o tekrar iki katına çıkıyor, tam o sırada kolu fırlayıp metali kavıyor ve beni tekrar durduruyor.

"Senin derdin ne lan?" Gözlerimi kısıyorum, ona ters ters bakıyorum, sonra da iki aptal takipçisini aynı hançerlerle vuruyorum.

"Anlaşmam mı?" Tavırları iğrençlikten uğursuzluğa dönüşüyor, üst dişlerini şaklatan bir sesle yalıyor. "Anlaşmam şu ki, bir arkadaşımı temsil etmeniz gerekiyordu. Lacy Parker mı? Ama mahkemeye çıkmadan bir gün önce onun davasından çekildin."

Lanet olası Lacy Parker. Demek bütün mesele buymuş. Üçüncü alkollü araç kullanma davasında onu temsil edecek birini aradığı andan itibaren baş belasıydı. Geri çekildim çünkü hakim karşısına çıkmadan önceki son görüşmemiz için ofisime geldi.

Sarhoştı.

Kendisinin ofisime gelip gelmediğini sorduğumda, bulanık kelimeler ve kızarmış gözlerle verdiği olumlu cevap, pozisyonumu savunulamaz hale getirdi. Bunun üzerine davasından çekildim ve yeni bir avukat bulabilmesi için duruşmaya çıkmasını ertelemek üzere bir dilekçe vereceğimi söyledim. Kolunu bir hamlede masamın üstünü temizledi, lambamı yere fırlattı ve ofisten çıkarken bana yaratıcı isimler takarak çifte kuş attı.

Bana kendisini temsil edeceğini ve hiçbir şeyi geciktirmek için yardımına ihtiyacı olmadığını söyledi.

Duruşmaya alkollü gelmesi iyi bir karar değildi ama bu onun seçimiydi. Müvekkillerimi tavsiyelerime uymaları için zorlayamam.

"Müşteriler hakkında konuşmam." Gözlerimi onunkilere dikiyorum ve parmaklarını metal ızgaraların arasına sokarak arabayı ileri itiyorum, onu arabayı bırakmaya ya da üç kemiğini kırmaya zorluyorum.

Bir numaralı dangalak arabanın önüne geçerken yoldaşları iki yanımdan beni kuşatıyor. Korkmuyorum, sadece her yerde olduğu gibi markette de karşı karşıya geldiğim için çok sinirliyim. Bakkalı seviyorum, genel olarak yemeği seviyorum ve bu adamlar benim büyümüy bozuyor.

"Peki, tartışacaksın-"

Daha sözünü bitirmeden arkamdan bir gümbürtü sesi geldi. Döndüğümde, arkamdaki iki adamın alınlarının birbirine çarpmasını izledikten sonra yere yığıldıklarını görüyorum...

O.M.G. *O burada.*

Çekiç.

Kendime istemediğimi söyleyip durduğum her şeyden 1.80 boyunda. Deri, yamalar, dövmeler, yara izleri ve o mükemmel şekilde oturan kot pantolon. Yeterince bol, çünkü gösteriş yapmayı umursamıyor, ama işinin sağa sarktığı yerin ana hatlarını ve Levi's'inin iç bacağından aşağıya doğru bir avuç dolusu santimi görebileceğim kadar dar.

Beni takip ediyor ve bu sinir bozucu çünkü onu istemek istemiyorum. Ama kendime engel olamıyorum. *Planlarım var.* Ve bu planlar Seneca, Arizona'da daha uzun süre mahsur kalmayı içermiyor, hele ki hayat hedefleri en iyi ihtimalle sallantılı olan bir motorcuyla hiç değil.

Gözleri hipnotize edici, yeşil, yoğun ve kıpırtısız, o ileriye doğru yürürken karnım takla atıyor ve ters takla atıyor.

"Hey, ne-" Kekeleyerek söylüyorum ama çoktan el arabamın önünde duran adamı yakalamış, omuzlarından tutup iki arkadaşıyla birlikte yere düşürürken karnına bir diz indirmiş.

Nefes nefese kalıp bir şeyler söylemeye çalışıyorum ama Hammer onun yerine beni belimden tutup bir çocuk gibi kalçasına yaslıyor ve arabamı şimdi inleyen insan yığınlarının arasından çekip alıyor, içlerinden birini dikkatsizce

ikimizi de uzaklaştırıp koridordan aşağı indirmeden önce iki tekerleğin üzerinden geçti.

"Beni yere bırakır mısın?" Demir gibi hissettiren kolunu iterek idare ediyorum ve az önce olanlardan ve aynı zamanda kokusundan başım dönüyor.

Tanrım, nasıl koktuğunu bile tanımlayamıyorum, başımı döndüren ve kalbimi boğazıma düğümleyen bir tür testosteron seks suyu olması dışında.

Et bölümünün yarısına gelene kadar ilerliyor, sonra hızını yavaşlatıyor ve sonunda ayaklarımı tekrar yere koyuyor. Arkama dönüp baktığımda üç adamın ayakta durduğunu, kızgın göründüklerini, kafalarını sallayıp küfür ettiklerini ve ters yönde tepinerek uzaklaştıklarını görüyorum.

Yirmili yaşlarda birkaç kız da onları ve bizi izliyor ama izlemekten fazlasını yapıyorlar. Birinin telefonu açık ve görünüşe bakılırsa onların en azından bir kısmını kaydetmiş, ki bu Hammer için pek hayra alamet olmayabilir.

"Az önce o adamlara saldırdın, bunu biliyorsun, değil mi? Muhtemelen şu anda seni polise ihbar ediyorlardır."

Ellerimi atletimin ön kısmına doğru sürüyorum ve meme uçlarımın görkemli bir giriş yaptığı gerçeğini görmezden gelmeye çalışıyorum ve bunun nedeni etrafımızdaki dondurucuların uğultusu değil. En iyi cumartesi kıyafetimi giydim. Yaklaşık üç beden büyük haki bir şort, beyaz bir atlet ve kurnazlık olsun diye üzerine siyah beyaz kedi suratları çizdiğim Tom'larım.

"Sanmam," diye homurdanıyor, gözlerinin göğüslerime ve onların çıkıntılı çakıl taşlarına takıldığını saklamadan.

"Hey." Parmaklarımı yüzünün önünde şıklatıyorum. "Buradayım, seninle konuşuyorum."

Yavaşça gözlerini kaldırıyor, gece gündüz rüyalarımı işgal eden o yeşil gözler, üstteki pozisyonundan bana baktığını düşünüyor. Beni orada tutuyor. Beni aşağıda tutarken-

"O yüzden konuş," diye ekliyor ve ben de bu fanteziden sıyrılıp bileğimi kaşıyarak kendimi toparlamaya çalışıyorum.

"Sadece söylüyorum, bunu yapmana gerek yoktu ve şimdi muhtemelen Şerif Ramsey ya da yardımcılarından biri her an seni ziyarete gelebilir. Ve ben de doğruyu söylemek zorunda kalacağım. Tehlikede değildim, bu yüzden yaptığın şey saldırıdır."

"Katılmıyorum."

"Neye katılmıyorsun?" Saçma sapan sakinliği karşısında bıkkın bir iç geçirdim.

"Çoğuna, ama özellikle de tehlikede olmadığın kısmına. Fikir meselesi."

"Hayır, bu bir kanun meselesi. Hakkında bir iki şey bildiğim bir şey."

Yarım bir gülümsemeyle burnunu çekiyor ve içimde öfke ve şehvet kıvılcımları çakıyor. Öfke çünkü bunu onun için hissetmek istemiyorum.

Herhangi biri için, bu konuda.

"Belki." Başını sallıyor. "Ama polis falan çağırmayacaklar. Benim için değil. En azından kendileri için neyin iyi olduğunu biliyorlarsa."

"Çağırılmalılar. Ben olsam yapardım."

"Evet, ama bence bilmiyorlar."

"**S a n a** hukuki bir tavsiyede bulunmuyorum ama muhtemelen kendini kontrol etmeyi öğrenmeni tavsiye ederim."

Kelimeler dudaklarımdan dökülürken bile zihnim onun farklı bir şekilde kontrolü kaybettiğini düşünerek dönüyor.

"Not edildi."

Arabamı ileri itip onu geride bırakırken ellerim titriyor, beynim uğulduyor ve evet, sıırılsıklamım.

CHAPTER 3

Hammer

O lanet market arabasını iterek gitmesine izin vermek tüm gücümü aldı.

Ama bunu birkaç nedenden dolayı yaptım.

Birincisi, onunla uğraşan piçlerin kapıdan çıkıp başka bir yere gittiklerinden emin olmadan önce birkaç güzel söz duyduklarından emin oldum.

İkincisi, ona yaklaşma riskini alamam. Hayatına potansiyel bir tehlike sokma riskini göze alamam.

Seneca'ya indiğimden beri hayat sakın ve her ne kadar bunun devam edeceğini umsam da, her zaman gözüm arkada. Gerekirse kaçmaya ve kendimi yeniden icat etmeye hazırım.

Çünkü nerede olduğumu bilmek ve eski borçları kapatmak isteyen insanlar, kötü insanlar var.

Ama burada ne kadar uzun kalırsam. Onu izleyerek ne kadar çok zaman geçirirsem, o kadar güçsüzleşiyorum.

Aynı yerlerde ortaya çıkmak gibi bir alışkanlığımız var. O gün adliyede başladı ve sanki kader bizi aynı yerde buluşturmak için tam saha pres yapıyor. Bunu takdir ediyorum ama ona sahip olamamak içimi acıtıyor. Onu alamamak. Ona verebileceğim her şeyi vermek.

Ama başka bir sorun daha var. Kaçak bir motorcu, zaman zaman yasaların dışına çıkan, parayla yaşayan ve iz bırakmamaya çalışan biri, onun gibi bir kıza ne verebilir?

O tam bir paket. Zeka. Görünüş. Sert. Özgüvenli. Komik. Nazik.

Her ne kadar onun benim olmasını hayal etsem de, ona sahip olduğumda onunla ne yapacağımı gerçekten biliyorsam lanet olsun.

Saat sabahın üçü olduğundan ve uyuyamadığımdan, bugün markette onunla ilgili neredeyse sürekli aklıma gelen düşüncelerden sıyrılıyorum ve kapıdan çıkarken aşırı dolu çamaşır torbamı alıp bisikletime bağlıyorum ve yolun yarım mil aşağısındaki yirmi dört saat açık çamaşırhaneye gidiyorum. Çamaşır makinesi ve kurutucunun bulunduğu evimin garajını yeniliyorum, bu yüzden son birkaç aydır burası benim için jetonlu.

Gecenin bir yarısı buraya gelmeyi seviyorum. Genelde etrafta kimse olmuyor, bu yüzden makinelerden istediğinizi seçebiliyorsunuz ve ben hangisini kullanacağım konusunda çok seçiciyim. İlk beyaz çamaşırımı her zaman aynı makineden geçiririm ve son geldiğimden beri makineyi kullanmış olabilecek herhangi birinin bıraktığı kalıntıları yok edecek kadar çamaşır suyu olduğundan emin *olurum*.

Takıntılı bir şekilde temizimdir. Kulüpteki herkes bu konuda beni sıkıştırır. Asla iki gün üst üste aynı kıyafeti giymem, bunu söylemek zor olsa bile çünkü gardırobum çoğunlukla beyaz tişörtler ve Levi's 505'lerden oluşuyor.

Ben düğme ilikleleyen bir adamım.

İlk çamaşırımı yıkıyorum ve çamaşır makinesinin yanında yere oturuyorum, sallanıp dururken soğuk metale yaslanıyorum. Yukarıdaki vızıldayan floresan ışıkları rahatlatıcı değil ama okumak için yeterince parlaklar, bu yüzden her zamanki gibi bir kitap getirdim. Annemin en sevdiği kitap olan Gurur ve Önyargı'nın dörtte üçünü bitirmek üzereyim.

Bana ilk kez muhtemelen on yaşındayken okumuştı ve ben her gece sızlanıp şikayet etmişim. O zamandan beri birkaç kez okudum, çünkü birbirimizden bu kadar uzaktayken kendimi ona yakın hissetmemi sağlıyor. Kahrolası Bay Darcy ve Elizabeth bir şeyleri gerçekleştirmek için kendi yollarından çekilemiyorlar.

Annem lisede İngilizce öğretmeniydi ve kendimi bildim bileli bana hep kitap okurdu. Ve çocuk kitapları da değil, klasiklerden bahsediyoruz. Maceralar ve endişeler. Aşk ve ihanet. Bana istediğimi okuması için onunla savaşırdım - eğlenceli, çocukça şeyler- ama o bana her zaman bundan daha iyi olduğumu söylerdi.

Beni şimdi görebilseydi, hala aynı fikirde olacağından emin değilim.

Babam çalışan bir adamdı ve her zaman annemle boyundan büyük bir evlilik yaptığını söylerdi. Babam annem için deli oluyordu, annem de babam için, her ne kadar başlangıçları zor olsa da. Annem yolun öbür tarafından, dedikleri gibi zengin tarafından geliyordu ve henüz on yedi yaşındayken bana hamile kalmıştı.

Babamla kaçıp evlendiklerinde ailesi onu evlatlıktan reddetti. Onlarla hiç tanışmadım ve onunla bir daha hiç konuşmadılar. Ona nasıl davrandıklarına dair duyduğum nefret, ne olduğunu anlayabilecek yaşa geldiğimden beri içimde bir ateş topuydu.

Daha da kötüsü, ben de aynı şeyi yaptım. Kaçtım. Onları korumak için buna mecburdum. Philly'deki eski kulübüm Satan's Seminoles ile kötü bir anlaşma yaptım. Onlar kirliydi ve ben de aziz değilim, ama bana doğru gelmeyen bazı şeylere bulaştılar.

Mesafemi korumaya çalıştım ama Başkan size bir emir verdiğinde ya onu yerine getirirsiniz ya da sonuçlarına katlanırsınız ki eski kulübüm için bu, sizin için önemli olan her şeye yönelik tehditler içeriyordu.

Bir gece, Başkan'ın yaşlı karısına saygısızlık eden bazı rakip üyelere yönelik bir suikasta gitmem gerekiyordu. Benim için aptalca bir şeydi ama Başkan Lukas öfkeli biriydi ve hiçbir şeyi kabul etmiyordu.

Onu utandırmak için tuzak kuran üç adamı alaşağı etmeyi planladı. Ona zarar vermediler ama bununla yetinmeyecekti. Beni ve iki kişiyi

ve bizden yapmamızı istediği Şey sadece utanç verici değildi.

AnlaŐmadan kaçaşsam, ne kadar yanlış olursa olsun, dıŐarıda kalacağımı biliyordum. Ve eğer burada kalışsam, Pittsburg'a ailemin yanına dōnersem, onları da getirip mahvedebilirdi, ben de çekip gittim. Ailemi güvende tutacak ve aynı zamanda kıcıımı kurtaracak aklıma gelen tek çōzüm buydu.

Anneme ve babama notlar ve kartpostallar gönderdim ve ara sıra onları arayıp durumlarını kontrol ettim. Çōk fazla soru sormuyorlar ve nasıl bu kadar Şanslı olduğumu bilmiyorum, çōnkü her zaman beni sevdiklerini ve güvende ve mutlu olduğum sürece önemli olanın bu olduğunu söylüyorlar.

Lanet olsun. Mutlu olan ne?

Luann's Laundra-Palace'ın ön kapısındaki zil sesini duyduğumda, kitabımı bırakıp çamaşır makinesinin köşesinden bakarken ve botumun içindeki özel kılıfta sakladığım beş inçlik bıçağa uzanırken kalp atış hızım iki katına çıkıyor.

Ayağa kalkmadığım için kimseyi göremiyorum ama adım seslerini ve parmak arası terlik seslerini duyuyorum; bu da beni biraz sakinleŐtiriyor çōnkü beni aramaya gelen hiç kimse lastik sandalet giymiyor.

Sonra bir ses duyuyorum.

Mırıldanma.

Siktir, bu sesi biliyorum. Bu

Robin.

Ayağa kalkıp aydınlık odayı tarıyorum ve beni görür görmez gözleri kocaman açılıyor ve yüzünü korku kaplarken dudaklarından bir nefes çıkıyor.

Sonra da öfke.

"Ciddi misin?" Başını alaycı bir ifadeyle sallıyor. "Yeter artık! Seninle ilgileniyor olsaydım, bunu bilirdin, tamam mı? Beni her yerde takip etme ve her yerde ortaya çıkma olayı *bitti*, anlıyor musun?"

Yumurta mavisi çamaşır sepetini paslanmaz elik masalardan birinin üzerine itiyor ve kaşları gergin, çenesi sıkılmış bir şekilde bir şeyler alıp ayırmaya başlıyor. Kızgın göründüğünde, sikim anında sertleşiyor. Samalamayı sevmeyen bir kız olmasına bayılıyor ve beni geri itmesi onun için daha da ıldırmama neden oluyor.

"İlk ben geldim." Omuz silkerek kaşlarımı kaldırıyorum, o da başını sallayıp sıralamaya devam ediyor. zerinde daha önce giydiğİ atlet var ama şimdi kıçını biraz fazla iyi gösteren dar bir kot pantolon giymiş. Kızıl saçları bir omzunun üzerinden dalga dalga aşağİya sarkıyor, ortadan ikiye ayrılmış, sanki sabahları bu şekilde uyanıyormuş gibi, ki muhtemelen yle.

"Doğru." Gözlerini yere indiriyor, çamaşırlarını renklerine göre ayrılmış demetler halinde çıkarıp masanın üzerine yan yana diziyor. "Ama yine de. Sürekli 'ortaya ıkman' ürkütücü olmaya başladı."

"Evet, bugün bunu sen de söyledin."

Onu azarlamak istiyorum. Yani, lanet olsun, gecenin bir yarısı. Herhangi biri onun içinde olabilir ya da buraya gelebilir ve birinin ona zarar verebileceğİ dşncesi, özellikle de bugün yaşananlardan sonra, beni fazlasıyla geriyor.

"Aynen yle." Tek gözünü kıсарak bana bakıyor ve parmağİyla şirin bir şekilde beni işaret ediyor. "Bugün erken saatlerde. Gördün m? Sürüngen."

Bana bu ismi söylerken gülümsemeye karşı koyduğunu görüyorum ve kalbimi istila eden bu yaratığİa karşı sert bir hamle yapma konusunda kendi iç atışmamla savaşarak burnumu çekiyorum.

Sorun şu ki, daha önce hiç kimseye karşı böyle bir çekim hissetmemiştim. Sanki o, dilediğim ama gerçekleşeceğİne asla inanmadığım bir şeymiş gibi. Bunun dışında, bu her neyse hiç dilemedim. Romantizm ve aşk hiçbir zaman radarıma girmede ve doğudan katığİmdan beri de kesinlikle girmiyor.

"Adımı değİştirmemi mi istiyorsun?"

"Ne?" Yüzünü buruşturuyor, sonra bir yığın beyaz giysiye toplayıp çamaşır makinesine atıyor, ardından sabunluk şeyini fırlatıyor ve yuvaya dört çeyreklik atıyor. Bir an sonra, onun makinesinin ğultusu benimkine katılıyor.

"Benim adım. Hammer'dan Creeper'a."

Sözde bıkkın bir şekilde ofluyor ama altın sarısı kahverengi gözlerindeki ışıltıyı görüyorum ve lanet olsun, içimde titreme ya da takla atma gibi bir his var ve dikkatimi dağıtmak için dişlerimi sıkma zorunda kalıyorum. Belli ki çok fazla Jane Austen okumuşum.

"İki ismi de biraz sofistike buluyorum." Alt dudağını yalıyor ve dolgun pembe etinde gezinen dilini görmek beni daha da sertleştiriyor.

Gözleri elimin hala açık kitabımı tuttuğu yere kayıyor ve yüzünde bir şeyler değişiyor. Bir tanıma var, sonra hoş bir şey oluyor.

Gülümsüyor ve "Senden daha fazlasını bekliyorum" diyor.

Dudaklarımı dişlerime götürüyorum, sonra kendi gülümsememe karşı koyuyorum ve işaret parmağımı gözümün altına götürerek başımı sallıyorum. Ona gerçek adımı söyleyebilirim, ki bunun da kendi içinde bir ironisi var. Seneca'da kimse bilmiyor ama bu çok riskli, bu yüzden isimlerle ilgili sorguyu sona erdireceğini umduğum bir cevapla konuyu saptırıyorum. "Bunu sevdim."

Elimi yüzümde gezdirip ona doğru bir adım atıyorum, kitabı masasına bırakıyorum, sonra zıplayıp bir sonraki ayıklama masasına oturuyorum ve her biri renklerine göre ayrılmış giysi yığınlarıyla dolu dört makineyi daha doldurmasını izliyorum.

Tüm makineleri çalıştırdıktan sonra bana doğru dönüyor, gözlerimle buluşuyor, sonra göğsümden botlarıma doğru inip tekrar yukarı çıkmalarına izin veriyor.

"Gecenin bu saatinde gelmeyi seviyorum. Çok fazla çamaşır makinesi kullanıyorum ve beklemeyi sevmiyorum. Hepsini aynı anda çalıştırmayı, sonra aynı anda kurutucuya koymayı ve aynı anda bitirmeyi seviyorum. Binamda yeterli makine yok ve her zaman bir makine için beklemek zorunda kalıyorum. Verimliliği seviyorum."

Başımı salladım. "Tahmin edeyim... Cholerik?"

Başını eğip bir süre beni incelerken yutkunmasını izliyorum. "Felsefe mi okuyorsun?"

"Sadece okuyorum. Çok fazla."

"Anlıyorum." Kalçasını çıkarıp kollarını kavuşturuyor, göğüslerini yukarı doğru itiyor ve beyaz atletinin yaka kısmındaki dekoltesini kırııştırıyor. "Çelişkiler içinde bir çalışmasın."

"Bir kitabı yargılamayın ve tüm bunlar."

Dudaklarını birbirine sürtüyor, sonra parmaklarının arkasını ağzına götürüyor, ama yanaklarının yükseldiğini görüyorum ve bir kez daha gülümsemesini saklamaya çalıştığını anlıyorum.

Midem yine o lanet şeyi yapıyor ve oyalanmayı bırakmaya karar veriyorum. İçten içe bunun tehlikeli olduğunu biliyorum, ama bir şey her zamanki pragmatizmime baskın geliyor ve masadan atlayıp aramızdaki boşluğu kapatıyorum, kulağına doğru eğiliyorum ve keskin bir nefes aldığını duyuyorum.

Saçları güneş ışığı gibi kokuyor ve başım dönüyor. Parmaklarım, aletimle birlikte seğiriyor ve onu saçlarından tutup evime sürüklemek ve asla gitmesine izin vermemek istiyorum.

Bunun yerine başka bir plan yapıyorum. Derin bir nefes daha alıyorum, kokusu beni yarı delirtiyor ve ayağa kalkıp kapıya doğru dönerek dışarı çıkıyorum.

"Burada bekle. Hemen döneceğim."

CHAPTER 4

Robin

VAY ANASINI.

Dönüp pembe ve kırmızı kıyafetlerimin bulunduğu çamaşır makinesine bakıyorum ve suyun tamburdan fışkırışını dinliyorum.

Neredeyse o giysiler kadar ıslağım ve bacaklarımın arasında artan gerilimi durdurmak için umutsuz bir çabayla dişlerimi sıkıyorum.

Hammer'ı çamaşırhanenin ön kapısından son birkaç adımını atarken izlemek için döndüğümde başarısız oluyorum ve kıcı sadece... *gah*. Mükemmel.

Böyle oturan Levi'lar yasaklanmalı ve parmaklarımı kaldırıp burnumun köprüsünü acıyana ve kapalı göz kapaklarımın altında yıldızlar titreşene kadar çimdikliyorum.

"Kendine gel." Fısıldıyorum.

Bu adamın gerçekte kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama üzerimdeki etkisi kimyasal. Ortaokuldayken fen bilgisi öğretmenim Bay Riley'nin hepimizi siyah arduvaz bir masanın etrafına topladığını, cam bir kabın altında bir Bunsen brülörü olduğunu ve elinde berrak mavi bir sıvıyla dolu başka bir test tüpü tuttuğunu hatırlıyorum.

Moleküllerin tepkimesi, falan filan gibi şeyler anlatıyordu ve benim tek istediğim oradan çıkmaktı. Bilim bana göre değildi. O zamanlar bile avukat olmak istediğimi biliyordum ve biyoloji ve kimya önemli dersler listemde yoktu.

Her neyse, sınıfın kapısının üzerindeki beyaz saati izlemekle ocaktaki buharlı sıvıya bakmak arasında gidip gelirken, bir yargıcın karşısına çıkıp ilk davamı kazanmayı hayal ediyordum. Korkunç bir yanlış düzeltmek ve hissedeceğim doğruluk duygusu.

Fantezimin içinde kaybolmuşken tenim karıncalandı, sonra odayı sarsan bir *patlama* sesi duyduğumda bir çığlık attım ve sınıfın geri kalanı çığlık atıp etrafımda zıpladı.

İki kimyasal birleşerek mavi bir duman bulutu ve bir patlama yarattı, zararsız olmasına rağmen, görünüşte ilgisiz, zararsız iki sıvının nasıl bu kadar güçlü bir dinamik yaratabileceği konusunda beni meraklandırdı.

Ellerimi çamaşır sepetimin yanındaki masanın üzerine koydum. Çelik, sıcak avuçlarımda serinliyor ve derin bir nefes alarak kendimi toparlamaya ve içimi kemiren, her yerinde Hammer'ın suratının yazılı olduğu hissi dağıtmaya çalışıyorum.

Yani, gerçekten mi? Gurur ve Önyargı mı?

Çenem patlayana kadar dişlerimi sıkıyorum, Cehennem Meleği'ne benzeyen ama Cholerik gibi kelimeler kullanan ve Tanrı aşkına Jane Austen okuyan bu adama mantıksızca kızıyorum.

Ön kapının zilleri çaldığında boğazım düğümleniyor.

Bu her neyse, *değil*. Şu anda hayatımda dikkat dağıtıcı hiçbir şeye ayıracak vaktim yok. Ve Hammer kesinlikle dikkat dağıtıcı.

Bir yıl içinde başka bir yerde olmayı planlıyorum. Bir hukuk firmasında, dünyada gerçek bir değişim yaratmaya çalışacağım. Kendi hayırsever, pro-bono firmamı kurma, görünmez, güçsüz hissedenlere hizmet etme vizyonum tam zamanlı bir işten daha fazlası olacak. Ve bir ilişki, özellikle de deri yelek giyen, motosiklete binen bir testosteron makinesiyle söz konusu olamaz.

Kayıtsız kalmaya çalışarak başımı kaldırıyorum, ama bana yarım bir gülümseme gösterip elindeki berrak sıvı dolu şişeyi bana doğru uzatırken midem takla atıyor.

Bu hiç iyi değil. Başlamaya fırsat bulamadan bunu durdurun.

"Bu da ne?" Kafamın içindeki ses çılgık atarken kendi kendime şöyle dediğimi duyuyorum

Tehlike, tehlike.

"Özel bir durum için sakladığım bir şey."

Yanıma gelirken şişeyi masanın üzerine bırakıyor. Çok yakınımda. Yanımda durmaya ve bu kadar güzel kokmaya devam ederse onu asla durduramayacağım.

"Yanında 250 dolarlık tekila şişeleri mi taşıyorsun?" Şişenin ön yüzünde Grand Patron Platinum yazıyor.

"Hazırlıklı olmayı severim."

İlgisiz görünmeye çalışarak başımı salladım. "Tıpkı iyi bir izcinin yapması gerektiği gibi." "Onun gibi bir şey," diye yanıyor.

Evet, yanıyor. Bir erkeğin konuşurken için için yandığını hiç

duymamıştım. Bu kötü ve gittikçe kötüleşiyor.

"Dinle-" diye başlıyorum ama parmağını

dudaklarıma götürüyor. "Bir atış. Sonra

dinleyeceğim."

Parmağını çekiyor ve ben ağzımı açıyorum ama ne söylemek istediğimden emin değilim. Gözlerim şimdi bir elinde şişeyi tuttuğu ve cam tıpayı çektiği yere kayıyor.

Bir 'pop' sesi çıkartıyor ve artık açık olan şişeyi bana doğru itiyor.

Sertçe yutkunuyorum, bunun her yerinde sorun olduğunu biliyorum, ama daha iyi yargıma rağmen, elimi soğuk bardağın etrafına kaydırıyorum ve beni izlemesini izliyorum. Sadece bir içki, ne zararı var ki?

"Direkt şişeden mi?" Diye soruyorum, o da başını sallıyor, dudaklarını dişlerine bastırıyor, yeşil gözleri alev almak üzereymiş gibi bakıyor.

"Doğrudan şişeden," diye tekrarlıyor, beni izlerken çenesini indiriyor.

Uzun bir nefes veriyorum ve sıvıyı dudaklarıma götürüp şişeyi ters çevirmeden ve bir yudum almadan önce bu kötü kararı başımla onaylıyorum.

Başımı biraz geriye atıp yakıcı tekilanın dilimin üzerinden kaymasına izin veriyorum ve yutkunuyorum. Aynı anda hem tatlı hem de sert ve tenim hemen aydınlanıyor. Sıcaklık beni sarıyor ve yüzümü buruşturarak başımı sallayarak şişeyi yere bırakıyorum.

Hammer'ın kıkırdadığını duyuyorum ama gözlerim sulanıyor ve konuşamıyorum.

Nefes alabilecek kadar kendime geldiğimde sertçe öksürüyorum, sonra şişeyi çelik masanın üzerinden ona doğru itiyorum ve boğuk bir sesle "Sıra sende" diyorum.

Cevap vermiyor, sadece şişeyi alıp açıyor. Onun çekişi benimkinden daha uzun ve eminim içmekte benden daha becerikli.

Yutkunurken boğazının hareket edişi beni büyülüyor. Adem elması belirgin, tıraşsız boynunun altında çalışıyor. Kare çenesindeki kaslar sertleşiyor. İçkisini bitiriyor ve dudaklarını yaladığında meme uçlarım karıncalanıyor ve ihanetten nefret ediyorum.

Bakarken ne kadar zaman geçtiği hakkında hiçbir fikrim yok. Sadece bir kadeh içti ama ben onun her hareketini ve sesini yutarken zaman sanki yavaşlamış gibi.

Şişeyi masaya geri koyduğunda, derin bir inek bokunun içinde olduğumu biliyorum.

Şişeyi bana doğru kaydırıyor. "Bir tane daha."

Başımı sallamalıyım. Kaslarımı doğru olanı yapmaya, ses tellerimi hayır demeye zorluyorum.

Uymayı reddediyorlar.

Bunun yerine, elim tekrar şişenin üzerinde, sıvının yakıcılığı ikinci kez boğazımdan aşağı kayarken soğuk bardak bir kez daha dudaklarımda.

Başım dönüyor. Sadece alkolden değil, aramızda büyüyen titreşimden de. Hammer hemen yanımda. Teninin sıcaklığını ve şişeleyip satması gereken seks kokusunu hissediyorum çünkü trilyon dolarlar kazanabilir.

Şişeyi dudaklarımdan çekerken eğiliyor, eli kulağımın arkasındaki saçları okşuyor ve tüm savunmalarım geri çekilmeden önce duyduğum son şey "Aferin kızıma" oluyor.

Plop.

CHAPTER 5

Hammer

"DİNLE." Tekrar başlıyor, çok ciddi olmaya çalışıyor, ama göğüs uçlarının gömleğinin kumaşını nasıl deldiğini görüyorum. Beyaz bir sütyenin askısını görüyorum, ince beyaz kumaştan biraz dantel görünüyor ve meme uçlarının büyük ve açık pembe olup olmadığını merak ediyorum. Ya da belki daha koyu, çeyrek büyüklüğünde daireler çiziyor ve bu düşünceler beni Pavlov'un lanet köpekleri gibi salya akıtarak sertleştiriyor.

"Dinliyorum," diye homurdanıyorum, yüzümü kulağının dibinde tutuyorum, sonra dudaklarımı boynunun dibinden bir inç kadar uzakta olacak şekilde indiriyorum, uzun bir nefes veriyorum ve vücudunun yanımda gerildiğini hissediyorum.

"Dümdüz olmayı seviyorum." Sesi titriyor ama benden uzaklaşmak için herhangi bir girişimde bulunmuyor, bu yüzden bir elimi ensesine götürüp saçlarını parmaklarımın arasından geçiriyorum ve devam etmeden önce boğazının arkasından küçük bir ses çıkarıyor. "Bu her neyse, anlıyorum. Burada bir şey var. Ama fiziksel olmaktan öteye gidemez."

"Öyle mi? Bir şey var, katılıyorum. Bence bu şeyi keşfetmeliyiz."

Biraz geri çekildim, yanakları pembeleşmişti ve ona bir kaşımı kaldırdım.

"Sadece..." Deniyor ama elimi saçlarının altından kaydırıp ensesini hafifçe kavıyorum ve vücudunu bana bakacak şekilde çeviriyorum. Göğüsleri yeleğimin önünü okşuyor. "Eğer bu bir şeyse, *çıkarları olan arkadaşlardan* daha fazlası olamaz. Ya da her neyse, çünkü biz gerçekten arkadaş değiliz."

Yanağımı ısıırıyorum. Bunun *menfaat* kısmı hoşuma gidiyor ama kırmızı bir öfke parıltısı beni kör ediyor.

"Daha önce de bu tür *arkadaşların* oldu mu?" Sesimi dengede tutmaya çalışarak, daha önce onunla sıradan bir karşılaşma yaşamış olan herkesin hayatını söndürmeyi hayal ediyorum.

Çünkü hissettiklerimin hiçbirisi sıradan değil.

"Hayır, öyle değil-" Parmaklarım ensesinde nabız gibi atarken ve gözlerim kirpiklerinin dalgalanmasını izlerken kekeliyor. "Sadece ciddi bir şeyle ilgilenmiyorum. Sen de bana ciddi bir şey isteyen biri gibi gelmiyorsun, bu yüzden açık olmak istiyorum... eğer biz, *bilirsin*." Bir omzunu yukarı doğru silkiyor ve gözlerinde ve sözlerinde, tüm bunların onun için oldukça yeni olduğunu düşündüren bir masumiyet var. "Ciddi bir şey değil. Sadece seks."

"Ne istediğim hakkında hiçbir fikrin olduğunu sanmıyorum." Diğer elimi dünyanın en muhteşem kışını avuçlayana kadar sırtında gezdiriyorum. "Ama sana göstermeye hazırım."

Duraksıyor, nefesini tutuyor, sonra cevap vermeden önce uzun bir nefes veriyor. "Belki de istediğim şeyden hoşlanmayacaksın." Sert bir tonla karşılık veriyor ama kullandığı o sert ses beni yanıltmıyor.

Elbette sert biri. Çok açık sözlü ve tüm bunlar beni tahrik ediyor. Ama tüm bunların arkasında hissettiğim şey bu. İçinde bir kız var, emin değil, cevaplar arıyor ve onun bu diğer parçasının, dünyanın geri kalanı için giydiğı parçanın, ara sıra bırakması ve başka birinin kontrolü ele almasına izin vermesi gereken bir şey olabileceğini hayal ediyorum.

Ve o kişi ben olmak üzereyim.

Şişeyi aldım ve başımı salladım. Tek kelime etmeden benden aldı. Bu kez başını benden yana çevirirken hiç tereddüt etmiyor ve şişeyi göğsüme itmeden önce berrak likörden uzun bir yudum alıyor.

Ben de kendi shot'ımla karşılık veriyorum ve tekilanın etkilerini hissetmeye başlıyorum. Çok içen biri değilim, çoğu insan klişelerden yola çıkarak aksini düşünebilir ama olmadığım bir şey varsa o da klişe olmaktır.

Kendi çekincelerimi bir kenara itiyorum. İçimdeki tutunma mantığımdan daha güçlü ve onda beni daha önce hiç hissetmediğim şekilde seviyelendiren bir şey var.

Şişeyi bıraktım ve iki elimi kollarından aşağı kaydırarak ellerini kendi ellerimde birleştirdim.

"Beni takip et." Alt dudağımı yalıyorum ve dönüyorum, her iki bileğini de elimde tutuyorum ve onu arka koridora doğru çekiyorum

Buranın sahibi Luann'ı tanıyorum. Yüz yirmi yaşlarında ama ergenlik çağındaki bir çocuğun libidosuna sahip. Buraya ilk geldiğimde bana asıldı ve teklifini geri çevirdiğimde hayal kırıklığına uğramış olsa da bana babasının eskiden Heartlands'in ilk üyelerinden biri olduğunu ve yakınlaştığımızı söyledi.

Babası onlarca yıl önce ölmüş ama onun adını göğsüne kazımış ve ona ait olduğu düşünülen bir çift göz taşıyor. Onun mutlu olmasını isteyeceğini söylüyor, ama başka bir adamla birlikte olduğunda bile bu şekilde onunla olduğunu hissediyor.

Robin'i arkamdan, uğuldayan floresan ışıklarının altındaki metal bir kapıya doğru çekiyorum. Kapının önünde durup elini bırakıyorum, arka cebime uzanıyorum ve bir çakı çıkarıp kapı kolundaki anahtar yuvasına sokuyorum.

"Ne yapıyorsun sen? Öylece yapamazsın-" Omzumu metal kapıya atmamın ve kapının patlayarak açılmasının sesi cümlesini bitiriyor.

"Sorun yok. Buranın sahibi olan bayanı tanıyorum. Umursamayacaktır. Hatta kıskanır bile..."

Işık düğmesini açıyorum ve oda tek kullanımlık deterjan kutuları ve otomat için kurutma kağıtları, paspas ve diğer çeşitli ve muhtemelen zehirli temizlik malzemeleriyle dolu büyük sarı bir kovayla doluyor.

Onu önümde döndürüyorum ve kapıyı bir gümbürtüyle kapatıyorum. Dudaklarını yana çekip çilli burnunu büzerken ve beni son bir ölüm darbesiyle mahvederken yukarıdaki tek ampul yüzüne gölgeler düşürüyor.

Bir gamzesi var.

Sıradan bir gamze değil. *Gizli* bir gamze.

Gülümsemesini daha önce de görmüştüm ama şimdiye kadar hiç ortaya çıkmamıştı. Mükemmel bir gamze. Ve görünüşe göre sadece özel günlerde kendini gösteriyor.

Bunun gibi.

Daha fazla sertleşemeyeceğimi düşünmüştüm ama yanılmışım.

Göğsümü sırtına bastırarak onu bir yığın kutuya doğru döndürdüm ve kutular tam önüne gelene kadar iki adım ileri götürdüm.

"Ellerini buraya koy." Etrafına uzanıp ona ne istediğimi gösterdim, sonra ellerimi geri çektim ve onun gerildiğini ve donup kaldığını hissettim.

Ona bir saniye

veriyorum. İki.

Üç.

"Şimdi yap." Homurdanıyorum, bir elimi başının arkasında gezdiriyorum, sonra bir avuç saçını tutup çekiştiriyorum.

Ereksiyonumu onun olgun, yuvarlak kıkına sürüyorum ve ellerini kutunun üstüne yerleştirmesini, belinden hafifçe bükülmesini ve yumuşaklığını bana geri itmesini izliyorum. Ona birkaç kuru kambur itme hareketi yapıyorum, böylece bana ne yaptığına dair hiçbir hata yapmıyor.

"Bunu hissediyorsun, değil mi?"

"Hı hı," diyor ve diğer elimi kalçasında gezdiriyorum, parmaklarımı tişörtünün eteğinin altından geçiriyorum ve teninin yumuşak sıcaklığını hissedene kadar yukarı doğru hareket ettiriyorum.

Avucumu karnında düzleştiriyorum ve parmaklarımı kot pantolonunun düğmesine doğru yönlendiriyorum, nefes alışının durmasını, sonra tekrar başlamasını ve durmasını dinliyorum.

Parmaklarımı kotunun düğmesinde gezdirip fermuarını indirdiğimde sırtı kavisli ve geri çekmeye çalıştığı iniltiyi duyuyorum ama artık çok geç.

Dudaklarını öpmek istiyorum ama göğsümü sırtına bastırmakla yetiniyorum, tatlı, şeker kokusunu içime çekiyorum ve parmaklarımı aşağı indirirken dudaklarımı kulağının hemen önüne bastırıyorum.

Daha aşağıya.

Kot pantolonu dar ama birkaç bukle saçın fırçasını hissediyorum, sonra orta parmağımı çıplak dudaklarının arasına daldırdığımda kaygan sıcaklığı ve ıslaklığın sırlıklam olduğunu hissediyorum. Ve şimdi bir iniltiyi geri ısırarak benim.

"Bir saniye..." Gözlerimi yakalayacak kadar başını çevirerek idare ediyor. "Ben sadece... Seni bir çamaşırhanenin arka odasında becermeyeceğim."

"Hayır mı?" Pantolonumun fermuarının altındaki çeliğin uzunluğunu kışına sürüyorum ve nefes alışının kesilmesini dinliyorum.

"Hayır." Tersledi. "Muhtemelen istediğinin bu olduğunu biliyorum ama hadi..."

"Ne?"

"Diğer şeyler, ama bu değil."

Orta parmağımı klitorisini bulana kadar hareket ettiriyorum ve önce yavaşça, sonra daha hızlı, gözleri kapanana ve iç çekerek başını kollarının arasına düşürene kadar daireler çizmeye başlıyorum.

Ne istediğim hakkında hiçbir fikrin yok, diye düşünüyorum kendi kendime vücudunun yumuşamasını izlerken. Omuzları düşüyor ve parmaklarımın altındaki kaygan merak bana bunun sadece bir zaman meselesi olduğunu söylüyor.

İçgüdüler devreye giriyor. Ona açım. Henüz tatmadığım ama felaketim olacağını bildiğim bir şey için.

İçimdeki sıcaklık, canlanmaya başlayan kısık bir ateş gibi artıyor. Parmağımı aşağı kaydırıyorum, avucum klitorisine değiyor, kotunun dar kumaşı arasında sertçe bastırıyorum,

ve ben onun açılışını buluyorum.

Tanrım, o kadar sıkı ki parmağımın ilk kısmını içeri sokmak bile zor, ama tam geri çekilmeye başladığımda sırtını kavislendiriyor ve kalçalarını itiyor.

"Tanrım, bu çok iyi hissettiriyor."

"İyi hissettirmesi gerekiyordu. Her zaman böyle iyi hissetmelisin."

Onu sonsuza dek böyle hissettirmek istiyorum. Uyuşturulmuş beynimde kalan tek düşünce bu. Ona dokunmak istiyorum. Seslerini ve nasıl hareket ettiğini ezberlemek. Amının tadına bakmak ve boşaldığında yüzümü ıslatıp ıslatmayacağını bilmek.

Ama çok daha fazlası var. Neden Seneca'da olduğunu bilmek istiyorum. Onu avukat yapan neydi. Ailesinin nerede olduğunu. Büyürken mutlu muydu? Hiç kimse onu incitti mi?

Düşüncelerimin dağılmasına izin veriyorum çünkü birinin onu incittiği fikri bile kaslarımı geriyor ve kalbim acıyacak kadar sert atıyor.

Bu anın mükemmel olmasını istiyorum. Hiç istemediğim kadar. Ben sert bir pisliğim. Bir kız için hiç böyle hissetmemiştim. Bir kadın için. Kulüpteki erkekler bana hep bok atıyor, çünkü hiçbir kuyruğun peşinden gitmiyorum. Kulübün papazı Wrath bile bakire olup olmadığımı merak edip bana bok attı.

Konuşmalarına izin verdim. Bakire değilim ama yeterince uzun zaman oldu, bu noktada yeniden hak kazanabilirim.

Birkaç dakika öyle kaldık. Vücudu parmaklarımla hareket ederken ben ona yavaşça dokunuyor, keşfediyordum. Diğer elimi karnına, tişörtünün yumuşak kumaşının altına doğru kaydırıyorum, sonra sütyenini yukarı itiyorum, yumuşak dolgun etin elimi doldurmasına izin veriyorum.

Bunu düşünerek, ona dokunarak, seslerini duyarak otuz bir çektiğim onca zaman, gerçek olanın yanında hiçbir şeydi - düşük kiralı bir çamaşırhanenin dolabında bile.

Hızımı yavaş tutuyorum, çünkü elimde kalan en küçük kontrol parçası parmaklarımdan arasından kayıp gidiyor. Sert meme ucunu başparmağımla işaret parmağım arasında yuvarlıyorum, elimin düz kısmıyla klitorisine bastırırken sıkıştırıyorum.

Orta parmağımın ucunu onun cennetine sokuyor ve hareketten gelen yumuşak ıslak sesleri dinliyordum.

Mantıklı düşünce yok oldu. Artık her şey onunla ilgili. Kıçına sürtünüyorum, ellerimin darbeleriyle vücudunu hareket ettiriyorum, ta ki bana binene, istediğini alana kadar ve daha önce hiç bu kadar seksi bir şey görmemiştim.

"İşte bu kadar. Sen kirli bir kızsın. Elime bin, ihtiyacın olanı al." O inerken ve daha hızlı, daha hızlı sallanırken kulağına homurdanıyorum.

Kutunun üstündeki elleri küçük yumruklara dönüşüyor. Ön kolum onu sabitliyor, elim göğüslerinde, sıkıyor ve sağıyor, parmağım daha uzağa itiyor, sonra dışarı çıkıyor, vücudu beni ıslatıyor, içeri girmeyi kolaylaştırıyor.

Duvarları beni içine çekiyor, sıkıyor, sonra bırakıyor, tekrar tekrar, vücudu kabarana ve ben vahşi bir köpek gibi kıçına kuru kuru vurana kadar.

Tanrım, duramayacağım. Tüm kontrolümü kaybediyorum.

"Tanrım, yapamıyorum, aman Tanrım..." Başını geriye atıp neredeyse yüzüme çarpacaktı, ben de onu kendime daha sıkı çektim. Vücudunu bana geri verirken parmaklarımı daha hızlı hareket ettiriyorum ve toplarım kurşun ağırlıkları gibi hissediyor, üzerine yaymak istediğim cum ile dolu. İçine. Boğazından aşağıya.

"Bırak gitsin." Uzun bir nefesi içine çekip tutarken homurdanıyorum ve içinin sıkıştığını hissediyorum. "Şimdi. Ver onu bana."

"Siktir." Parmak uçlarımı göğsünün etine batırırken fısıldıyor, sesi kırılgana ve iç duvarları parmağımı içine kilitleyene kadar ona karşı sikişiyor ve avucuma bir nehir fişkırtıyor.

Bana karşı titrerken, bu gece buraya geldiğinden beri tuttuğum orgazm serbest bırakıyor. Aletimden öyle bir güçle döl fişkırtıyor ki, kot pantolonumun önünde bir delik açabilir.

Orada duruyoruz, homurdanıyoruz ve inliyoruz, göğsüm onun sırtında, ikimiz de hala tamamen giyinikiz, ama daha önce hiç kimseye daha yakın hissetmemiştim.

Bu kızın üzerimde bir etkisi var ve her ne kadar direnmeye çalışsam da artık bitti.

O benim.

Ben de
onun.

Ve biz çıkar ilişkisi olan arkadaşlardan çok uzağız.

CHAPTER 6

Hammer

"HAMMER." Elimi amından çekerken sesi yumuşak, diğer elim beline gidiyor ve onu yüzüme doğru döndürüyor.

"Evet," diyorum dalgınca, kaygan parmaklarımı dudaklarına götürüp serbest kalmasıyla parlatıyorum.

"Dur." Eli bileğime geliyor ve donup kalıyorum, parmaklarım alt dudaklarının en dolgun yerinde.

"Durmak istemiyorum." Duraklıyorum, çünkü bana güvenebileceğinden emin olmasını istiyorum. "Seni asla zorlamayacağım. Kimseyi zorlamam. Gerçekten durmamı istiyor musun?"

"Evet. *Yani*, hayır." Başını sallıyor, bir elini kaşlarının arasına bastırıyor.

"Robin." Parmaklarımı çenesinin altına indiriyorum, bana bakması için yukarı itiyorum. "Az önce beni pantolonuma boşalttın. Bunu daha önce hiç yapmamıştım. Asla."

"Peki, özür dilerim?"

Dilimi yanağıma yapıştırıyorum ve gözlerindeki titreşimi görüyorum. Yüzündeki döl sarhoşu ifade beni ve sikimi hala tetikte tutuyor ve sadece daha fazlasını istemediğimi, daha fazlasına *ihtiyacım* olduğunu biliyorum.

"Sen? Gerçekten üzgün müsün?" Dudaklarımı yalıyorum, kokusu aramızdaki havada sürükleniyor ve dudaklarımı aşağı indiriyorum. "Seni ilk gördüğüm günden beri tadının nasıl olduğunu bilmek istiyorum. Dudaklarını öpeceğim, biraz alay edeceğim, sonra..."

Dudaklarımı onunkilere değdiriyorum, seksinin tatlı, keskin tadı elektrik yükü gibi içime doluyor ve bir daha asla eskisi gibi olamayacağımı şimdiden biliyorum.

Gitmesine asla izin vermeyeceğim. Onu -hayır bizi- güvende tutmanın bir yolunu bulacağım. Birlikte. Ne pahasına olursa olsun.

"Hammer," diye fısıldıyor, sonra bir kıkırdamayı ısırdığını duyuyorum. "Ne?"

"Sadece... ne zaman adını söylesem. Sadece..." Omuz silkiyor ve ben geri çekilmiyorum, eğilip dilimin boynunda gezinmesine izin veriyorum, o "Gerçek adın ne?" diye sorarken.

"Çekiç."

"Hayır. Hadi ama..."

"Seninle bir anlaşma yapalım." Ensesinden ısırarak ciyaklamasını sağlıyorum, sonra başımı kaldırıp gözlerinin içine bakıyorum ve çenesini biraz daha sıkıyorum. "Sana ilk adımı söylersem, bu kötü çıkarır ve o tatlı amcığında yaptığım pisliği ağzımla temizlerim."

Gözlerini kısıyor, dudaklarını birbirine yaklaştırıyor, sonra dilini dikiş boyunca gezdiriyor. Üzerinde kendini tattığını bilmek, içimdeki ilkel mağara adamını her türlü mantığın sınırına yaklaştırıyor.

"Şey. Tadımın oldukça güzel olduğunu söyleyebilirim." Dudaklarını yana çekip burnunu kırıştırarak gülümsüyor ve benim Kriptonitim yine kendini gösteriyor.

O lanet gamze.

Bir kasırgada iskambil kâğıtlarından bir ev gibi yıkılıyorum.

"Robin," diye geveliyorum ve gülmemek için dudağını ısırırken yüzüne yayılan mizahı izliyorum.

"Ne?" Anlamayarak cevap veriyor. "Hayır, bu

benim adım... Robin."

"Gerçekten mi?" Kaşları kalkıyor.

Başımı sallıyorum.

"Şey, bu kafa karıştırıcı olabilir." Diyor, gözleri yüzümü arıyor. "O zaman sana Rammer dememe ne dersin? Anladın mı? Robin ve Hammer?"

Kendini tuttuğu kahkahası serbest kalıyor ve bu an ne kadar utanç verici olursa olsun, ona katılmamak için yanağımın içini ısırarak zorunda kalıyorum.

O anda ne istediğimi biliyorum. Hayatımın geri kalanında onun böyle güldüğünü duymak.

"Tanrım," diyorum, durum üzerindeki kontrolümü yeniden kazanmaya çalışarak. "Uzlaşalım. Bana Rob diyeceksin ama başkalarının önünde değil. Sadece yalnızken. Kimsenin adımı bilmesinden hoşlanmıyorum." Bu kadarla bırakıyorum. İsmimden utandığımdan değil ama anonimliğimi sevdiğimden bilmesini istemiyorum. Şimdi o hayatımda olduğu için daha da fazla.

"Anlaştık." Başını sallıyor, pembe dudaklarını sıkarken bir kahkaha daha atıyor.

"Başka bir anlaşma yapmıştık." Aşağı uzanıp iki elimle kışını kavradığımda sesim alçalıyor, onu hiç çaba harcamadan bir çığlıkla kaldırıyor ve bizi döndürerek karşı duvardaki küçük masaya oturtuyorum. "Kaldır kışını," diye emrediyorum, ellerimi aşağı doğru hareket ettiriyorum, kot pantolonunun fermuarını açıyorum, sonra dirseklerini kilitleyip kendini yukarı iterken bel bandını sarsıyorum. Kış, kotu bacaklarından ayak bileklerine kadar sıyırmama yetecek kadar yükseliyor.

Daha sert çekiyorum ve giydiği siyah, ısıltılı parmak arası terlikler muşamba zemine düşüyor, ancak onları üstüne bıraktığımda kot pantolonu tarafından hemen örtülüyor.

"Rob," diye fısıldıyor ve bu çok tatlı bir ses. Sesindeki mizah kaybolmuş ve bana böyle seslenen tek kişi olması hoşuma gidiyor. Bu sadece bize ait ve ben sadece bize ait milyonlarca başka şey yaratmak istiyorum.

Boynundan aşağıya doğru öpüyorum, tişörtünü yukarı çekiyorum ve bir meme ucundan diğerine doğru ilerliyorum, yumuşak karnından aşağıya doğru yolumu yalamadan önce dişlerimi çakıllı etin üzerinde emiyorum ve bakıyorum, sikim sızıyor ve taşaklarım seğiriyor.

Göbek deliğinin hemen altında durakladığımda, garip, alışılmadık bir his boğazımı sıkıca kavıyor ve ilk kez fark ediyorum ki, içine girdiğimde -Ve bu gece olmayabilir. Aramızda hiçbir şey olmayacak.

Prezervatif yok.

Eğer bir şey kullanıyorsa, bu bitecek çünkü onun bana bağlı olmasını istiyorum. Bunları düşünenin ben olduğuma inanmak benim için zor, ama bir kahinin kehaneti kadar açıklar ve hayatımın geri kalanını alsa bile, bu kız mümkün olan her şekilde benim olacak.

Çıplak sikimin ilk kez onun sıcak amına girerken nasıl hissedeceğini düşünerek dizlerimin üzerine çöküyorum, yüzüm mükemmel yükseklikte ve dizlerini kavrayıp onu açıyorum ve gözlerim kırmızı papyon takan karanlık hayaletlerde minyatür parıltı gibi görünen şeylerle süslenmiş kırmızı külotunun karanlık kasıklarında ziyafet çekiyor.

Oda, küçük hayaletlerin yeşilimsi beyaz bir parıltı yaymasına yetecek kadar karanlık ve ben ne kadar tahrik olsam da, tüm zırhının ve ciddiyetinin altında, karanlıkta parlayan hayalet iç çamaşırı giymesine bayılıyorum.

Onu tanıdıkça daha da büyüleyici biri oluyor ve bu da zihnimde bunun tek notalı bir cinsel çekimden çok daha fazlası olduğunu pekiştiriyor.

Ama şu anda beynim ve sikim onun tadına bakmak için yanıp tutuşuyor, ben de yüzümü ıslak kumaşa gömüp kokusundan derin bir nefes çekiyorum.

İçimde kükrüyor, bu sefer onun am gibi parlayan dudaklarını öptüğümünden daha sert. Şu andan itibaren biliyorum ki, o hep benimle olacak.
Koklayacağım

Bir esintide, rüyalarımnda, bizim için güçlü olmam gerektiğinde... o her zaman orada olacak.

Kırmızı pamuğu bacaklarından aşağı kaydırıyorum ve bu tanrıçanın önünde dizlerimin üzerine çöküyorum. Yüzüne son bir kez bakıyorum. Beni izliyor, ağzı açık, altın kahverengi gözleri alev *alev* yanıyor, *evet* diyor, *lütfen, tanrım evet, acele* et ve benim ona istediğini vermek gibi bir niyetim var.

Elimi kalçalarına götürüyorum, sert hareket karşısında küçük bir şaşkınlık çığlığı atarken onu birkaç santim aşağı çekiyorum, ama onu bir sonraki şey için mükemmel bir konuma getirdim.

Çığlığı hemen bir inlemeye dönüşüyor ve ağzım amını yutarken yüzünü izliyorum. Başı geriye düşüyor ve uyarılmışlığının tadı ve kokusu midemi yumrukluyor, gözlerimin fontunda yıldızlar dans ediyor ve sonsuza dek burada ziyafet çekmek istiyorum.

Titreyene kadar onu yiyorum ve sunduğu her şeyi yutuyorum. Ağzım klitorisine saldırırken, parmakları saçlarıma dolanıyor, çekiyor, kavırıyor, ta ki orgazm onu sert bir şekilde ele geçirene ve çığlık atan, titreyen bir karmaşaya dönüşene kadar - ve ben her anını seviyorum.

Lezzetli salgısı ağzımı dolduruyor ama ben daha fazlasını istiyorum. Dudaklarımı onun şişmiş, hassas klitorisine odaklıyorum.

"Hayır, bekle-" Başımı geriye iterek inliyor. "Sadece... Tanrım, bir saniyeye ihtiyacım var, bu çok fazla..."

Yavaşça alıştırıyorum, sonra bir parmağımı aşağı indirip içine kaydırıyorum.

"Kahretsin, yanıyorsun." Onun mükemmel pembe yumuşaklığına doğru mırıldanıyorum ve dudaklarımı kaydırıyorum. Titrerken iç bacaklarını öpüyorum, gözlerinin geri fırladığını görene kadar parmağımı daha hızlı içeri ve dışarı pompalıyorum ve ağzımı tekrar ona yerleştiriyorum.

Neredeyse anında, bu sefer daha şiddetli bir şekilde patlıyor. Çığlıkları küçük odayı sarsıyor, hareketleri sürdürürken vücudu bükülüyor ve bükülüyor, uylukları yüzümü kavrayana kadar doruk noktasını daha da zorluyor ve nefes nefese duvara geri düştüğünü görmek için bakıyorum.

Başını kontrol etmeye çalışırken "Kahretsin," diye mırıldandığını duyuyorum. Ayağa kalktığımda gözleri buğulanmıştı ve bana bakarken içinden bir ses

Kafam daha önce hiç hissetmediğim bir şey söylüyor.

Onu seviyorum.

Bu ne lan? Onu çok az tanıyorum. Bana büyü yapan sihirli bir am iksiri falan var.

Erkeklerin o doğru amcığa vurduklarında vurulduklarını ve asla eskisi gibi olmadıklarını duydum. Buna inanmamıştım ama şu anda hissettiklerime bakılırsa ya felç geçirdim ya da o bana büyü yapıyor çünkü gökkuşakları, tek boynuzlu atlar, çitler ve bir minibüs görüyorum.

Elleri yeleşimi tutmak için dışarı fırlıyor ve beni kendine çekiyor. Vücutlarımız dudaklarımızla aynı anda birleşiyor ve o muhtaç bir kız, ben ona fazlasıyla karşılık verirken beni sertçe öpüyor.

Bu başka bir şey: Daha önce öpüşmeyi hiç sevmemiştim. Aslında bundan hep kaçındım ve bu süreçte bana çok güzel isimler takıldı.

Ama Robin? Tanrım, onu sonsuza dek öpebilirim. Dili benimkiyle sarmaş dolaş mükemmel hissettiriyor. Dudakları yumuşak, yeterince açık ve sanki yüzyıllardır bu dansın koreografisini yapıyormuşuz gibi.

Nefes almak için geri çekiliyorum ama daha çok yüzüne bakmayı özlediğim için. Baktığımda, gözlerinde bir şey var. Şehvet, ama daha fazlası.

Elleri kemerime doğru kayıyor ve şiş dudaklarında muzip bir sırıtış belirliyor.

"Burada sevişmeyeceğimizi söylemiştin. Eğer o canavarı serbest bırakırsan, sevişme olacak. Adil bir uyarı." Sözlerimi sabit tutmak için elimden geleni yapıyorum çünkü onun içine gömülmekten ve şu anda taşaklarımı ağırlaştıran on kilo gibi hissettiren spermle onu doldurmaktan başka bir şey istemiyorum.

"Belki de işler değişmiştir-"

Parmakları kemerimin derisine dolanıyor. Tokadan geçirişini izliyorum, sonra üst düğmeyi hızlıca açıyor ve diğer beş düğme, sadece arkamdaki aletimin baskısından dolayı işi kendileri yapıyor.

Gözleri fincan tabağına dönüyor v e sanki onu selamlıyormuş gibi dimdik duran ereksiyona sabitleniyor.

"İsa, Meryem ve Yusuf..." Önce yere, sonra bana baktı. "Bu şey için gizli silah ruhsatı taşıyor musun?"

Parmakları ileriye doğru hareket ediyor, tutmak için açılıyor, o sırada bir ses duyuyorum.

Klik.

Kapı tokmağı dönüyor, tekrar tıklıyor, Robin bağılıyor ve biz yakalanıyoruz.

CHAPTER 7

R_{obin}

ROB, tekila şişesinin boş çamaşır sepetimin yanında durduğu çelik masanın yanında dururken şakaklarını OVuşturuyor.

Bizi içeri alan kadın yüzündeki gülümsemeyi atamıyor ve sürekli bana bakıyor. Bana garip bir neşeyle bakıyor, bir çamaşırhanenin arka odasında bacaklarım açık ve çok az tanıdığım bir adamın aleti teklif ettiğim her şeyi almaya hazır bir şekilde keşfedilmiş olmaktan daha kötü hissettirecek bir şey yok.

Ama, aman Tanrım, gerçekten.

O alet.

Bu toz duman dağıldığında, bu bayanın kim olduğunu bulup ona bir teşekkür notu göndermem gerekecek, çünkü muhtemelen beni Hammer'ın sakladığı o at siki tarafından yok edilmekten kurtardı.

Gizli bir silah olduğunu söylerken ciddiydim. Böyle bir şeyi taşımak için izne ihtiyacı var.

Rob bana doğru dönüyor, yüzü sert ama kızgın değil, kuzguni saçlı kadın gırtlaktan gelen bir kahkahayla onun omzuna vuruyor ve ikisi de bana doğru ilerliyor.

Onlar yaklaşırken yanaklarım yaklaşık bin derece ısınıyor ve yaşlı kadının gözlerinde bir nezaket görebiliyorum; şakacı ama zalim değil.

"Robin." Rob elini bana doğru uzatıyor, sonra dirseğini büküyor ve parmağıyla kadını işaret ediyor. "Bu Luann. Luann, bu Robin."

"Bunun için üzgünüm," diye başlıyorum ama beni başından savıyor. Parmakları eğri büğrü, teni ince ama güzel. Zamanında bir katil olduğunu hayal edebiliyorum.

"Bir saniye bile üzölme. Biz kızlar ihtiyacımız olanı almalıyız. Utanma yok." Gülümsüyor, dişleri çarpık, nikotinden sararmış ama içten bir sıcaklık hissediyorum.

Adrenalinim ve tekila hâlâ iğnemi kırmızıya doğru itiyor. Hâlâ Rob'un benden çıkardığı orgazmın etkisindeyim. Vibratör kullanmayı biliyorum ve daha önce de orgazm olmuştum ama hiçbir şey, yani *hiçbir şey*
-Az önce arka odada olanlar gibi.

Hâlâ içim titriyor ve sözümü kestiği için ona gerçekten teşekkür etmeliyim. Düzgün düşünemiyordum. Kendime sevişmek yok demiştim ve o araya girdiğinde bunu pencereden atmak üzereydim.

Seksten başka bir şey yok. İşte bu buydu. Öyleydi.

Her neyse. Eğlenceliydi, şimdi bitti.

En azından kendime bunu söyleyip duruyorum.

"Sabahın üçünde boş bir çamaşırhane de biraz şehvet ve tekila. Bana iyi bir aşk kitabı gibi geldi."

"Tamam," diye araya giriyor Rob. "Bu olanları unutamam gitsin."

Sesi sert ve kalbim sıkışıyor.

Bunun seksten başka bir şey olmadığını söyleyen bendim, ama az önce olanları bu kadar çabuk reddettiğini duyunca, neden kalbimi ezen bir kayış varmış gibi hissettiğimi anlamıyorum.

"O olduğunu biliyordum." Luann Pride & Prejudice'in kopyasına doğru başını sallıyor. "Gecenin bir yarısı başka kim burada olabilir ki? Ayrıca onun bir süredir

Ara sıra arka odayı kullandığı biliniyor." Rob'a kaşlarını sallıyor ve içimdeki batma hissi göğsümde bıçak saplanır gibi bir acıya dönüşüyor.

"Ben gitsem iyi olacak." Etraflarından dolanarak giysilerimin bulunduğu çamaşır makinelerine doğru ilerliyorum. Tanrı'ya şükür hepsi bitti ve her birini açıp nemli giysileri sepetime doldurmaya başladım.

"Onları kurutman gerek." Rob yanıma geliyor ama ben

uzaklaşıyorum. Kokumun onda olmasından nefret ediyorum. Şu anda ondan nefret ediyorum.

"Hayır," diye çıkışıyorum. "Onları kurumaları için asıyorum. Kokmaya başlamadan önce eve gidip onları asmam gerek."

"Robin." Sepetimi kaldırıp kapıya yönelmeye çalışırken kolumdan tutuyor. "Seni yemeğe götürmek istiyorum. Bu gece."

"Götüremem." Kolumu onun elinden çekiyorum. "Bir dava için araştırma yapmam gerekiyor. İçkiler için teşekkürler. Gerçekten gitmem gerek."

"Hayır," diye bağılıyor ve ben de ona ters ters bakıyorum.

"Sana bunun ne olduğunu söyledim. Beni asla zorlamayacağını da söylemiştin. Gitmek istiyorum ve gidiyorum."

Dönüyorum ve kapıya doğru yürüyorum. Kalbim göğsüme çarpıyor ve arkamı dönmeden kapıya varmak için elimden geleni yapıyorum.

Bu senin için değil. İstedğin bu değil. İstedğin o değil. Planların var, muhtemelen sabıkası vardır.

Bu kadar kısa sürede bana bir şeyler hissettirmesinden nefret ediyorum. Bilmem gerekirdi. Yoksa arka odaya girebileceğini nereden bilsin? Orayı daha önce de kullandı ve olanları unutmamız gerektiğini söylemekte bir sakınca görmedi.

Yolundan sapma Robin. Seneca -ve kesinlikle Rob, Robin, Hammer, adı her neyse- olmak istediğin yere giden yolda sadece kısa dikkat dağıtıcılarıdır.

Sakın içine etme.

CHAPTER 8

Hammer

"Korkarım ROBIN BURADA DEĞİL." Amcası onun adını nereden bildiğimi merak ediyormuş gibi beni bir aşağı bir yukarı süzüyor ve ben de onu suçlamıyorum. Bana kalırsa, benim hakkımda temkinli olması iyi bir şey. Onu koruduğu için ona saygı duyuyorum. "Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?"

Başımı sallıyorum. "Robin bana tavsiye edildi. Bu işle başka birinin uğraşmasını gerçekten istemiyorum. Ayrıca," diye ekliyorum, "benim için bir şeyleri araştırmaya başladı bile, bir nevi önden başladı."

Kaşlarını çatıyor. "Seni daha önce buralarda görmedim." "Hayır. Birbirimizi iş dışında tanıyoruz."

"Peki ne tür bir iş yapıyorsunuz, Bay...?" "Sadece Hammer...stein. Ben bir mühendisim."

Aslında yalan bile sayılmaz. Sonuçta mühendislik işleri yapıyorum ve para karşılığında her türlü şeyi tamir ediyorum. Vergi ödemediğim ya da herhangi bir iznim olmadığı için buna tam olarak iş diyemem ama iş *bu*.

"Hammerstein mı? Müzikaller gibi mi?"

Başımı salladım. "Aynen öyle. Herkes bana Hammer der."

Yalanı kolayca yutmuş gibi görünüyor. "Robin buraya geldiğinde ona uğradığınızı söyleyebilirim. Ama bu sabah mahkemesi var, o yüzden ne zaman geleceğinden emin değilim."

"Tabii ya, Leonard Graves'e karşı yapılan uydurma suçlamalar." Bu, buraya gelmeden önce uğradığımda neden evinde olmadığını açıklıyor.

Benim bir sürüngen olduğumu söylediğinde hiç de haksız sayılmazdı. Programını biliyorum, davalarını biliyorum ve her günün her anında nerede olması gerektiğini biliyorum. Orada, olması gereken yerde olmadığı için panikliyordum ve her zaman yanlış yerde olan bendim. Dava başlamadan önce adliyeye gidip onu bulmalıydım ama artık çok geç olacaktı.

Hay sikeyim.

Amcası gözlerini bana dikti. "Leonard'ı tanıyor musun?"

Hayır. Sadece yeğenin hakkında her şeyi bilmek benim işim. "Evet, Leonard iyi bir adam. O polis ona tuzak kurdu." En azından bu doğru. Onu temsil edeceğini öğrendikten sonra detayları araştırdım. Avukat değilim ama buralarda olup biten hemen her şey hakkında gerçeği bulabilecek insanlar tanıyorum.

"İşte biz de bunu kanıtlamayı umuyoruz. Merak etmeyin, Robin işinde iyidir ve bu davayla ilgili kucağımıza düşen kanıtlar bir mahkeme salonunu ikna etmek için fazlasıyla yeterli olacaktır."

Biliyorum. Çünkü onlara kanıtı ben verdim.

"Uğradığınızı haber vereyim mi?"

"Elbette. İşte numaram." Masasının üzerindeki bir kâğıda Hammer adını karalıyorum, sonra da altına cep telefonu numaramı ekliyorum. "Onun aramasını bekleyeceğim."

Kâğıdı eline aldığı anda kaşlarını çatıyor. "İlk adın var mı?"

Dönüp kapıya yönelirken başımı sallıyorum. "Sadece Hammer. Kim olduğumu biliyor."

* * *

"Siktir git," diyorum Chain'e. Elindeki bira şişesiyle müstehcen bir hareket yapıyor ve büyük bir yudum almadan önce şişenin ağzını yalamak için biraz daha zaman harcıyor.

Hepsi dün gece ne olduğunu biliyor. Bu da Luann'ın boşboğazlık ettiği anlamına geliyor. Ona kızmaya çalışırdım ama bunun bir anlamı yok çünkü uzun sürmeyeceğini biliyorum. Şu anda başımın belası olabilir ama o tatlı, yaşlı bir kadın ve bir dost.

"Avukat hatunun çok tatlı olduğunu kim tahmin edebilirdi ki?" Troy bara dönerken kıkırdıyor ve ben kırmızı görüyorum.

Bir anda suratının ortasındayım, yumruğum gömleğinin yakasına yapışmış, alçak sesle homurdanıyorum. "Ona öyle deme."

Troy'un yüzü bir anda düzeliyor ama gözleri hâlâ gülümsüyor gibi ama teslim olmak için ellerini kaldırıyor. Düz bir dövüşte hangimiz üstün gelirdi bilmiyorum ama şu anda bu umurumda değil. Gerekirse onun onurunu hayatım pahasına koruyacağım.

"Tamam, sakin ol. Sadece canını sıkıyorum. Ama ben kulüp başkanım ve eğer ellerini üzerimden çekmezsen ikimizin de hoşuna gitmeyecek bir şey yapmak zorunda kalacağım." Gözlerini bana dikti ve ben de gitmesine izin verdim. "İyi seçim. Bak, zarar yok, faul yok. O tatlı bir kız ve sanırım arka odada aşk romanlarını okumaktan daha fazlasını yaptığın için rahatladığımı söylerken hepimiz adına konuşuyorum."

"Onlar aşk romanı değil. Onlar klasik edebiyat."

Kıkırdıyor. "Kendine ne söylemen gerekiyorsa. Luann'ın seni yaparken gördüğü şey için sana fikir verdilerse, ne mutlu sana."

"Her neyse." Özrünün gerçek olduğuna ikna olmasam da işleri daha fazla zorlamak istemediğimi söylüyorum.

Omzuma vurdu. "İnsan olduğunu bildiğim için mutluyum."

"Aslında seninle konuşmak istediğim bir şey vardı." "Eee?"

"Kulübeyi kullanmak istiyorum."

"Ne?" Killian odanın diğer tarafında oturuyor ama bir şekilde ne dediğimi duydu. Şimdiden başını sallamaya başladı. "Orası ihtiyacımız olduğunda saklanmak için lanet bir yer. Hayatta olmaz."

Troy ona bir bakış atar ve o da hemen sessizleşir.

"Hayatta olmaz!" Saint köşedeki masadan kalkıyor, sandalyesini geri iterken ayakları cilalı zeminde gıcırıyor, gözleri bana ve Troy'a kayıyor. "Hammer, sen misin?"

Omuzlarımı silkiyorum. Önce telefonuna, sonra bana ve Troy'a, sonra tekrar telefonuna bakıyor. "Ne ben miyim?"

"Bu video. İnternetin her yerinde var dostum. Ona o şeyi yapmışlar ama..." Kaşlarını kaldıran Wrath'a bakar. "Filtre. İşte bu, bir çeşit filtre, seni Hulk gibi bir şeye benzetmiş. Bir baksana lan!"

"Ne oluyor lan?" Ona doğru yürüyüp telefonu aldım. Videoyu izlerken kalbim sıkışıyor. "Aman Tanrım. Bütün internette bu mu var?"

Saint başını sallıyor. "Viral oldu."

Videoda çok net bir şekilde, bir ürün reyonunun ortasında dünyanın en güzel kadınına saygısızlık eden üç pisliği alaşağı ettiğim görülüyor. Robin'i o şerefsizlerin elinden kurtardığımda ellerinde telefon olan o kızlar çekmiş olmalı.

"Siktir..." Ben mırıldanıyorum ama Troy omzumun üzerinden bakarak yuh alıyor.

"Demek onu senin gibi çirkin bir orospu çocuğunun pantolonunun içine girmesine böyle ikna ettin." Kıkırıyor ama hırslayarak ona doğru döndüğümde sessizleşiyor ve bir adım geri çekiliyor. "Sana kulübenin anahtarlarını getireyim."

** *

"BURADA NE YAPIYORSUN?" Robin'in elini oraya koyarken kalçalarını yana doğru eğmesi, küstahça bakması neredeyse dizlerimin bağı çözülüyor. Tanrım, bu kız dikkatimi en sulu yerlerine nasıl çekeceğini biliyor, kalem eteğin o kalçaların etrafında, o uylukların üzerinde nasıl şekillendiği... "Hey, Rob, buraya gel."

Gözleriyle buluştuğumda sırtıyorum. "Ne diyebilirim ki?"

"Lanet olası iş yerime gidip numaranı lanet olası *amcama* verdiğim için özür dileyebilirsin."

"Oh."

"Evet, oh."

"Ona müşteri olduğumu söyledim. Sırrın güvende."

"Evet, artık bir önemi yok. Benden ne istiyorsun ki? Yapacak işlerim var."

"Hayır, yok." Başımı sallıyorum, gözlerini bana diktiğinde sırtımdan kendimi alamıyorum. "Bugün davayı kazandın, yarın Gaziler Günü, ofisin kapalı. Ne yapman gerekiyor?"

Yüzü kızarıyor, ya öfkeden ya da utançtan, emin olamıyorum. Ama emin olduğum bir şey var: dudaklarının kenarında alaycı bir gülümseme var. "Benim de kendime ait bir hayatım var, biliyorsun. Başlangıç olarak akşam yemeği yemem gerekiyor. Bir kız yemek yemeli."

Omuz silkiyorum. "Benimle gezmeye gel."

"Ne? Beni dinliyor muydun ki?"

"Dinliyordum. Akşam yemeği bekleyebilir. Tam senin bedeninde yedek bir kaskım ve derilerim var. Senin bedenine uygun olduğunu düşündüğüm bir kot pantolon ve üst aldım. Çabucak üstünü değiştirip bisikletimin arkasına binip gezintiye çıkabilirsin."

Reddedecek birinin tereddüt edeceği kadar uzun bir süre tereddüt ediyor ve kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. "Nereye?" O soruyor. "Yanımda-"

"Bütün akşam. Evet, anlıyorum. Yemek yemen lazım. Ama önce benimle bir gezintiye çıkacaksın."

"Şey..." Dudaklarını yana doğru çekiyor. "Aslında daha önce hiç motosiklete binmedim. Sanırım mahallenin etrafında bir tur atabiliriz."

"Mükemmel!" Dönüp bacaklarımın arkasındaki çantayı aldım ve ona doğru ittim. "Bunları giy... Aslında istersen gelip yardım edebilirim-"

Başını sallarken sırtışı yüzünü aydınlatıyor. "Uh uh, bayım. Üstümü kendim değiştirsem daha iyi olur, teşekkürler. Aklına bir şey gelmesini istemem."

Kapıyı suratıma çarptı ve beni orada aşık bir ergen gibi sırtarak bıraktı. "Bunun için çok geç," diye mırıldanıyorum bisikletime dönerken.

* * *

"Um, Rob, blok etrafında hızlı bir tur atalım dedim. Nereye gidiyoruz?" Kulağıma doğru bağırırken sesi rüzgârlı ve tizdi. Bisikletin arkasına geçip kollarını bana doladığından ve güvenliğim için yakınıma eğildiğinden beri ereksiyon halinde olmama engel olamıyorum.

"Şehrin dışına çıkıp sakın bir yolda patlatırız diye düşünmüştüm. Daha önce hiç bisiklete binmediğini söylemiştin, ben de sana tam bir deneyim yaşatmak istedim."

"Hâlâ-" Motosikleti bir kademe daha kaldırdığımda küçük bir ciyıklama sesi çıkarıyor ve içine ilk girdiğimde aynı sesi çıkarıp çıkarmayacağını merak ettiğim için sikim bir santim daha büyüyor.

"Yemek yemediğini biliyorum. Bunun için endişelenme. Bir planım var."

Hızla bir virajı alırken küçük bir ciyıklama sesi daha çıkarıyor, sonra kendine geldiğinde kulağıma bağırıyor. "Bir plan mı?"

Gülüyorum. "Bana güven Robin. Hoşuna gitmezse söylemen yeterli, seni doğruca eve götüreceğim. Ama en azından bana bir şans vermelisin."

"Bunun teknik olarak adam kaçırmaya olduğunu biliyorsun, değil mi? Aman Tanrım..." Ben kulübeye giden toprak yola sapıp arkamızdan toz kaldırırken gülüyor. "İkimizi de öldürteceksin," diyor ama sesi şakacı.

"Hiç şansın yok meleğim. Sana bir şey olmasına asla izin vermem."

On dakika sonra bisikleti kulübenin dışında durduruyorum ve inerken sehpayı tekmeliyorum. Onu belinden tutup inmesine yardım ediyorum, sonra kulübeyi gösterirken sırtıyorum.

"Geliyor musun?"

Kaskını çıkarırken başını sallıyor. "Çıkarmam gerektiğini sanmıyorum. Beni öldürmeyi falan planlıyor olabilirsin. Ormanda sessiz bir kulübe, her yerden uzakta... Çığlıkları kimse duyamaz."

Gülüyorum. "İçeri girmek zorunda değilsin. Ama sana göstermek istediğim bir şey var. Güven bana." Onu kulübenin arka tarafına, her şeyi kurduğum yere götürüyorum.

Troy ve diğerlerini barda bıraktıktan sonra dükkândan birkaç şey aldım, sonra da onun evine gitmeden önce buraya geldim. Piknik için bir battaniye serilmiş, yiyecekler de buzdolabının içinde. Ama battaniyenin yanında duran, kısmen erimiş buzdan bir kovanın içinde ellerindeki en pahalı şarap şişesi vardı.

Robin her şeyi görünce gözleri fal taşı gibi açılır. "Ham-Rob, bu...vay canına."

Sırtarak başımı sallıyorum. "Yemeğe ihtiyacın olduğunu söyledin ve biz de yemeğe gidiyoruz. İçeride yiyecek var. Şu anda ne isteyeceğini bilmiyordum, o yüzden meyve, peynir, soğuk etler, salata var-"

"Bütün bunları benim için mi yaptın? Çıkarları olan arkadaşın mı? Anlaşmamızı hatırlıyor musun?"

"Hatırlıyorum." Cevap veriyorum ve kabul etmediğim kısmı atlıyorum.

Başını sallıyor. "Bak, bu harika bir şey ama sorun değil, özel bir çaba göstermene gerek yok. Dün gece çıktık, olanlar sadece

seks hakkında. Sadece arkadaşlık kısmı olmayan, çıkarları olan arkadaşlar."

"Ben bundan daha fazlasını istiyorum," diyorum, ses tonum sertleşiyor, ne zaman şu arkadaşlık meselesini söylese nefret ediyorum.

"Sorun değil diyorum. Çamaşırhanede başka kızlar varsa bu senin bileceğin iş. Gecede bin kızla birlikte oluyorsan, sorun yok." Tek omzunu silkiyor ama yüzünden her *şeyin* yolunda olmadığı anlaşılıyor.

"Başka kızlarım olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Sen düşünmüyor musun? O arka odaya girerken kendinden çok emindin."

Derin bir nefes alıyorum. "Siktir. Evet, o arka odaya her zaman giriyorum. Etrafta çok fazla insan varken huzur içinde kitabımı okumak için."

"Tabii." Sanki inanamıyormuş gibi gözlerini kısıyor, ben de kalbimin üzerine çarpı işareti yapıyorum. "Ama... Olanları unutmamı söylemiştin."

Kendime engel olamıyorum. Ne düşündüğünü anlayınca gülmeye başladım. "Siktir, bunun senin için olduğunu mu sandın?" Başımı sallıyorum. "Robin, bu... Luann için söyledim. En iyi zamanlarda bile boşboğazın tekidir ve kimsenin işimi bilmesinden hoşlanmam. Ona bunu söyledim, böylece kulüpteki tüm erkeklere gördüklerini anlatmayacaktı. İşe yaradığından değil..."

"Ne?" Yüzü kızarıyor. "Diğer motorcular ne yaptığımızı biliyor..." Başımı salladım. "Ve bunu biliyorlar..." Tekrar başımı salladım. "Olamaz." Gözlerini kapatmak için elini yüzüne götürüyor ama omuzları kahkahalarla inip kalkıyor. "Muhtemelen benim-"

"Onları doğru yola getirdim. Kimsenin senin benden başka bir şey olduğunu düşünmesine izin vermeyeceğim."

"Onurumu korumak zorunda değilsin Rob," diyor gözlerimin içine bakarak.

"Evet, zorundayım. Seni incitebilecek her şeyden korumak zorundayım. Henüz tam olarak hazır olmasam da sen benimsin."

Alt dudağını dişlerinin arasına alarak yaklaşıyor. "Ne şövalyelik ama." Sesi alaycı ama daha fazlası var. "Karşılığını nasıl ödeyebilirim?"

"Akşam yemeği."

"Artık aç değilim. En azından yemek için."

"Bak Angel, dalga geçme. Beni başlatırsan, durabilir miyim bilmiyorum." Ondan bir adım geri çekiliyorum ama o ilerlemeye devam ediyor, konfor alanıma giriyor ve kot pantolonumun önüne bakıyor.

"O şeye bakılırsa durmak istediğini sanmıyorum." "Bu şeyin kendi aklı var."

CHAPTER 9

Robin

Şu anda burada olmamam için o kadar çok neden var ki.

Yapmak üzere olduğumuzu düşündüğüm şeyi yapmamam için o kadar çok neden var ki. Ama şu anda bunların hiçbirinin önemi yok.

Tek düşünebildiğim onun siki. Sonraki birkaç dakika bulanıktı.

Hammer beni kucaklıyor, yukarı çekiyor ve homurdanarak omzuna atıyor.

"Bunu yapacağız," diye homurdanarak kulübenin kapısından içeri giriyor ve rustik, minimal yapıyla tuhaf bir tezat oluşturan, tamamen beyaz çarşaflarla donatılmış basit bir yatağın bulunduğu küçük bir yatak odasına giriyor.

Beni omzundan kaldırıp yatağa attı. Gözlerinde ateş var. Bu adam her an çok tatlı, çok nazikti, ama şu anda baktığım şey insandan çok canavar. Bir şeyler değişti ve korkmam gerekirken çılgınca tahrik oluyorum.

"Dinle," diye başlıyor, siyah deri kemerini kotundan sıyrarak. "Sen artık benim yaşlı kadınımsın. Anladın mı?"

Bunun ben olduğuma inanmak zor. Her zaman çok muhafazakâr ve kontrollü olmuşumdur. Yirmi birinci yaş gününe kadar hiç içki içmedim. Sadece bir kez park cezası aldım. Okulu hiç asmadım. Lisans ve hukuk diplomamı beş yılda aldım ve genel not ortalamam 3.92'ydi.

Bundan sonra ne yapacağımı, nereden geldiğini bilmiyorum. Ama doğru hissettiriyor ve anı yaşamaya karar veriyorum ve tedbiri pencereden dışarı atarak içgüdülerimle hareket ediyorum.

"Anladım," diye cevap veriyorum, dizlerimin üzerinde doğruluyorum ve atletimi başımın üzerinden çekip Rob'un göğsüne doğru fırlatıyorum. Ellerimi sırtımın ortasına getirip sütyenimi çözerken başımı eğip saçlarımın yüzüme doğru sarkmasına izin veriyorum.

Bir takla atıyorum, saçlarımı geriye atıyorum ve göğüslerimi serbest bırakıyorum, sonra sütyenimi Hammer'ın yüzüne doğru fırlatıyorum.

"Gösteri yapmayı seviyorsun," diye gürlüyor, elini kot pantolonunun önüne atıyor ve kumaşı iten uzunluğu kavıyor.

"Senin için," diye cevap veriyorum, sırtüstü uzanıyorum, başım yatağın kenarından sarkıyor ve Tom'larımı çıkarıp bana aldığı ve tam oturan kot pantolondan sıyrılıyorum, böylece önünde çıplak uzanıyorum.

Bu açıdan daha büyük görünüyor. Daha önce hiç bu kadar şehvet düşkününü bir kadın olmamıştım ama Hammer'ın o yeşil gözlerinde tüm çekingenliğim eriyip gidiyor.

Aramızda işlememesi gereken pek çok şey işliyor ama işliyor ve ben kendimi ona vermek istiyorum. Şu anda, en azından şu anda bana sahip olduğunu bilmesini istiyorum.

Dudaklarımı yalıyorum, ağzımı açıyorum ve ellerimden birini göğsümün ortasından aşağıya ve karnımın üzerinde gezdiriyorum, ta ki klitorisimin etrafında küçük daireler çizerken ıslaklığı hissedene kadar.

Ağzım açıkken, davet açık ve göğsünden bir hırıltı duyuyorum.

Ben izlerken telaşlı hareketlerle soyunuyor. Aleti bu açıdan daha da etkileyici ve bir an için korku göğsümü kavırıyor, o şeyi içimde herhangi bir yere nasıl sığdıracağımı merak ediyorum.

Ağız dahil.

Ama teklifini geri çevirecek biri değilim, bu yüzden elimden gelenin en iyisini yapacağım ve hayal kırıklığına uğratmamayı umacağım.

"Emin misin?" Belki de gözlerimdeki korkuyu görerek soruyor ve ben de ona başımı sallıyorum, ağızım hala açık, hazır olduğum ve beklediğim konusunda çok az şüphe bırakıyor.

Sertleştiğini bilmek ve benim yüzümden sertleştiğini bilmek çok tahrik edici, parmağım seksimde daha hızlı hareket ediyor ve eğer dikkatli olmazsa, sadece beklentiden boşalabilirim.

"Şu andan itibaren." Dişlerinin arasından bir nefes çekiyor. "Bu senin ilgilenmen gereken siki. Sen benim yaşlı kadınımsın, ama bu senin erkeğinin siki, bu yüzden çok büyük bir sorumluluk. Seni uzun zamandır bekliyor ve her yerinde senin adın olan bastırılmış bir ihtiyacım var meleğim."

Karakterimi bozmadan tekrar başımı sallıyorum, ağızım açık ve parmaklarım hala klitorisimde hareket ederken gözleri ona takılıyor ve bir adım öne çıkıyor.

"O güzel ağızını sikmek için sabırsızlanıyorum."

İğrenç sözleri ona daha çok tapmamı sağlıyor. Horoz tapınması terimini daha önce duymuştum ama şimdiye kadar anlamını hiç anlamamıştım. Beni nasıl hissettirdiğini ona göstermek istiyorum. Ağızımla.

"Kahretsin, bebeğim. Bunun beni beklediğini bilseydim, seni ilk gördüğüm gün o adliyeden sürükleyerek çıkarırdım."

İstesem de cevap veremezdim çünkü şişmiş aletin başını dudaklarıma götürdü ve ağızıma soktu.

Bunu daha önce hiç yapmamıştım ama üniversitedeyken bir videoda görmüştüm ve oda arkadaşlarım ucuz bira içip porno izler, ne kadar saçma ve gerçek dışı olduğuna gülerlerdi.

Onun tadını alır almaz içimdeki ıslaklık akıyor ve parmaklarım klitorisimi daha hızlı ve daha hızlı çalıştırıyor.

Hammer'ın siki dilimin üzerinden geçerken, bademciklerimi itip sonra geri çekilirken çenem sınırına kadar geriliyor. Tükürük dudaklarımın kenarlarından sızıp gözlerime damlarken, tekrar tekrar, daha derin ve daha derin.

Dokusu beklediğim hiçbir şeye benzemiyor, çok sert ve çok pürüzsüz. Topları burnumun köprüsüne asılıyor, başımın kenarlarını tutarak içeri ve dışarı iterken gözlerimi kapatıyor.

"Sen benim mükemmel küçük sikiş bebeğimsin, değil mi?" Diye soruyor ama cevap vermek imkânsız.

Parmakları saçlarımda dolaşıyor ve her şeyin buna bağlı olduğunu fark ediyorum. Aleti ağzımda. Göremiyorum, zar zor nefes alabiliyorum ve her şey o kadar erotik ki orgazmım uçurumun kenarına gelene kadar artıyor.

"İşte böyle. O klitorisi çalıştır. Sikim ağzındayken boşalmanı istiyorum, küçük kız."

Hareketleri hızlandı. Başımı bıraktı ve elleriyle göğüslerimi sıkıca kavradı.

Beni hiç pişmanlık duymadan beceriyor ve ben uzanıp kıkını tutarken nefes nefese kalıyorum, biraz kontrol bulmaya çalışıyorum ama yok.

Onun merhametine kalmıştım. Boğazımdaki sikişin merhametine. Hareket, emme, tükürük, homurtu ve küfür çılgınlığına dönüştüğümüzde aklım dönmeye başlıyor.

Bunu isteyebileceğimi hiç düşünmemiştim.

Beni kullanıyor. Ağzımı kullanıyor, istediği kadar derine sokuyor ve ben onun çevresinde inleyene kadar meme uçlarımı sıkıyor.

"Bunun ağzına alacağın son alet olduğunun farkındasın, meleğim. Bütün deliklerin artık bana ait, o yüzden buna alış. Her zaman kolay olmayacak."

Taşakları sıkılaşıyor, yüzümün etinde hareket ettiklerini hissediyorum ve siki boğazımda büyüyor. Başı bir beyzbol topu kadar sert ve muhtemelen

Şimdiye kadar büyüktü ve iniltisini duyduğumda, horozunun tabanı titreşiyor ve dilimin üzerinde serbest bırakılmasının ilk spreyini tadıyorum.

"Erkeğini memnun etmenin tadı budur, meleğim. Asla unutma..." Bir dizi küfür kulaklarımı doldurmadan önce homurdanıyor.

Eli benimkini bacaklarımın arasına yerleştiriyor ve bir parmağını derinlere sokuyor, tuzlu hediyesini yutarken ve aynı anda klitorisimdeki ve meme ucumdaki sıkışmayı hissederken beni bir saniye içinde kendi doruk noktama götürüyor, vücudum artık bana ait değilmiş gibi hissetmeye başladığında gözlerimde yıldızların dans etmesine neden oluyor.

Çünkü ait değil.

Tükürük ve dölle kaplıyım, Hammer beni kucaklayıp çevirdiğinde kendi adımları zor zor hatırlayabiliyorum. Kıçım neredeyse yatağın kenarından sarkıyordu ve dizlerimi iyice itti.

"O güzel amcığını benim için aç. Sen küçük azgın bir şeysin, değil mi? Bu siki içine almak istiyorsun. Çok ıslaksın, çok hazırsın."

"Evet." Düzensiz nefeslerle idare ediyorum. Doruk noktam hâlâ içimde titreşiyor ama yeterli değil. Onunla hiç yeterli olacak mı bilmiyorum. "Ben hazırım."

"Tabii ki hazırsın," diye homurdanıyor ve ben inliyorum, kalçalarımı olabildiğince hareket ettiriyorum, kendi doruk noktasından sertliğinden bir parça bile vazgeçmemiş olan sikiinin başıyla bağlantı kurmaya çalışıyorum.

Utanmadan yalvarmak üzereyken eğilip belimden bükülüyor ve sıcak nefesini cinsel organımda hissediyorum.

"Dizlerini tut. Genişçe aç. Seni yarına kadar becermeden önce hepsini yakından görmek istiyorum."

"Tanrım," diye inliyorum, iç uyluğumu ısırdığında, bir acı sarsıntısı beni kör ediyor, sonra aniden ağzı klitorisimin üzerinde. Dili yaptığı o büyümlü şeyleri yapıyor ve ben onun adını söyleyip kendimi ona doğru sürüyorum.

Tanıdık ağrı büyüyor, ihtiyaç beni ele geçiriyor, ama ağzını benden çekiyor ve ben hayal kırıklığına uğramış iniltimi ısırıyorum.

"Henüz değil." Ayağa kalkıyor. Bir elini kaldırıp açık bacaklarımın arasına ıslak bir şaplak indirdiğinde nefes nefese kalıyorum, neredeyse hıçkırıyorum. "Bu amcık talimat bekliyor. Boşalmadan önce mutlaka sor, anladın mı?"

Anlamıyorum ama yine de başımı sallıyorum. Önce nasıl soracağım? Onunlayken resmen orgazm makinesine döndüm. Her beş saniyede bir soruyor olacağım. Ama öyle bile olsa, boşalmak için onun onayına ihtiyacım olduğunu söylemesi beni boşalmaya daha da yaklaştırıyor.

İroni baş döndürücü ama benim daha büyük

endişelerim var. O canavarı içime nasıl

sığdıracak?

Açılmış bacaklarımın arasına yerleşirken titriyorum. İçimi doldurmasını o kadar çok istiyorum ki, ne kadar acıtacağı umurumda değil.

İçim kasılıyor, serbest kalıyor, tekrar kasılıyor, onun içimde olmasını istiyorum. Sanki her yanımda patlayan ilkel bir açlık gibi.

Elleri kalçalarımı kavıyor ve ben derin bir nefes almaya çalışıyorum ama daha alamadan Hammer her santimini taşaklarına kadar sokuyor ve beni yeniden yörüngeye sokuyor.

"Sen istemedin," diye feryat ediyor. "Şimdi seni cezalandırmak zorundayım."

Umurumda değil. Tek bildiğim buna ihtiyacım olduğu. Onun ezici kalınlığı bana ihtiyacım olan şeyi veriyor, muhtemelen adliyede ilk fotoğrafımı çektiğinden beri.

Neden onu bu kadar uzun süre kendimden uzaklaştırdım?

Sorgulamak, merak etmek, fazla düşünmek yerine bunun tadını çıkarabilirdim...

Beni bir bez bebek gibi dövüyor, neredeyse hıçkıra hıçkıra ağlayana kadar rahim ağzıma vuruyor, ama durmasını istemiyorum.

Asla durmasını istemiyorum.

Aslında, benim odak noktam onun zevki oluyor. Bu bana şimdiye kadar anlamadığım bir keyif veriyor. Yüzündeki ihtiyaç ve şehvet ifadesi. Gözlerinde gördüğüm yakın acı.

Tanrım, lütfen, ihtiyacım olan şey buydu. Bu olmadan nasıl yaşadım ben? Hava gibi. Su gibi. Yemek gibi. Bizi hayatta tutan her şey, sadece daha değerli. Daha gerekli.

Hammer eğiliyor, kalçaları içeri girip çıkarken dirseklerini omuzlarımın yanında sıkılı yumruklara kilitliyor ve bacaklarımı serbest bırakıp aşağıdaki yatağa tutunmak zorundayım, yoksa beni yatağın diğer tarafına doğru sürükleyebilir.

Dövmeleri esniyor ve teni çabasıyla parlıyor.

Etleri birbirine çarparken kaşları çatılıyor. Aleti bana en mutlu acı ve zevki yaşıyor, bir seks şekeri gibi birbirine dolanıyor.

"Neye ihtiyacın var, küçük kız?"

"Sana," diye cevap veriyorum bir nefes nefese.

Karnımın derinliklerindeki gerilim yeniden artıyor ve bu sefer sormam gerektiğini hatırlamaya çalışıyorum. Acı yeni bir şey, ama benim bir parçam haline geldi. Bizim bir parçamız. Topuklarıma bastırıyorum, kalçalarımı ileri itiyorum, ona daha fazla derinlik ve bana daha fazla acı veriyorum.

"Başka ne var?"

"Lütfen, boşalmak istiyorum."

"Hayır," diye cevap veriyor, bu da doruk noktamı daha da yakınlaştırıyor. "Henüz değil. Ne. Başka. Yap. İhtiyacın. İhtiyacın Var?" Her kelimesi göğsüme saplanıyormuş gibi hissettiren bir itiş gücüne bağlı olarak soruyor.

Düşünemiyorum. Ne söyleyeceğimi bilmiyorum, sadece içimdeki bu çarpık canavarı serbest bırakmam gerekiyor.

Kekeliyorum, o da bana dik dik bakıyor ve ben acı dolu bir inilti çıkarana kadar tüm hareketlerimi durduruyor.

"Söyle! Ne istiyorsun?"

"Hepiniz," diye boğuldum, neredeyse hıçkırarak ağlıyordum. "Senin zevkin. Hepinizin."

"Dölümü istiyorsun, değil mi pis kız? Döllerimin içine akmasını, dışarı damlamasını istiyorsun. Bundan sonra her gün kokum üzerinde olsun."

"Evet. Tanrım. Siktir, evet." İstedığım şey bu ve yalvarmaktan çekinmiyorum.
"Lütfen. Hepsini istiyorum. Seni istiyorum. Senin dölünü. Lütfen."

Bir eli kalçamı bırakıyor ve saçlarımı toplamaya geliyor, başımı tekrar yatağın içine çekiyor ve siki tekrar hareket ediyor. Taşakları kıcımın yanaklarına çarpıyor, çenesi sertleşiyor.

"Kahretsin, amın sihirli. Çok yaklaştım. Sana ruhumu vereceğim meleğim. Umarım hazırsındır."

Şiddetle titremeye başladım. Tünel görüşü beni ele geçirdi ve tek gördüğüm Rob'un üzerimde olduğu. Bana hükmediyor. Bana sahip oluyor.

Beni dolduruyor.

"Lütfen, boşalmak zorundayım," diye tıslıyorum.

"Biliyorum. Amcığın bunun için yalvarıyor. Ağzınla yaptığın gibi beni sağıyorsun. Hazır ol meleğim..." Gözlerini kapatıyor ve ben patlıyorum.
"Boşal. Şimdi. Benimle. *Şimdi*."

İçimde ilk sıcak spreyi hissettiğimde patlıyorum. Homurdanıyor, hareketleri sert ve kendini derinlere yerleştiriyor, biz birlikte boşalırken vücudu açık kıvrımlarıma bastırıyor, saçlarımı yana çekip hassas etimi ortaya çıkarırken başı boynuma düşüyor.

Orgazmı o kadar yoğun ki, beş, altı, yedi fiskiye hissediyorum, sonra sıcak yapışkan sıvı içimden ve kıcımın altından sızarken saymayı unutuyorum, göğsünü benimkine indiriyor, ağırlığı üzerimde, bu yüzden orgazmımın mutlu dalgalarını sürerken zar zor nefes alabiliyorum.

Ama artık havaya

ihtiyacım yok. Ona

ihtiyacım var.

CHAPTER 10

Robin

"...ROBIN? Hey, uyuyan güzel, bizimle misin?"

"Ha?" Emily'ye bakıyorum, şu anda benim yüzümden gülüyor ama umurumda değil. "Özür dilerim. Ne diyordunuz?"

"Mutlu görüldüğünüzü söylüyorduk," diyor Terry Amca, o da sırtarak ve Emily ile birlikte gülerek. "Anladığım kadarıyla işler iyi gidiyor?"

Başımı sallıyorum. "İyiden de öte."

Hammer...Rob...ile kulübeye gittiğimden beri bir hafta geçti ve o zamandan beri neredeyse hiç ayrılmadık. Ben geceyi onun evinde geçirdim, o da benimkinde.

Onun evi eski bir sıva çiftliği. İki yatak odalı ve temiz. Süper temiz. Bu yönden mükemmel bir uyumumuz var. İkimiz de çılgınca düzenli ve temiziz. Garajını yeniliyor ve gördüğüm kadarıyla çok becerikli ve mekanik olan her şey üzerinde çalışabiliyor.

O sabah, beni kulübeye götürdükten sonra, benim için tüm dünya değişmişti. Artık sadece Robin değildim. Küçük bir kasaba olan Seneca'da amcası için çalışan ve daha büyük hayaller kuran bir avukat da değildim. Hayır, ben daha fazlasıydım. Ben bir kadındım. Seksi, doyumsuz bir kadın.

Ertesi sabah uyandıığımızda yavaşça seviştik ve ben tüm günü onunla birlikte geçirmeye, birbirimizi keşfetmeye, birbirimizin tadını çıkarmaya niyetliydim. Ama sonra, verandada çıplak bir şekilde kahvemizi yudumlarken Terry aradı ve davalarından birinde acil bir durum olduğunu ve gerçekten yardımına ihtiyacı olduğunu söyledi.

Ben işe döndüm, Hammer da kulübüne gitti. O andan itibaren her gün bir öncekinden daha iyi, daha mutlu görünüyor ve geleceğimizde olabilecek tüm engelleri neredeyse unutuyorum.

"Seni gülümserken görmek güzel," diyor Terry Amca ve Emily gülüyor.

"Ve şu iri yarı, aşkından yanıp tutuşan erkek arkadaşınla ilgili hayaller kuruyorsun." Sırıttıyor ama bu benim ya da Rob'un aleyhine değil, gerçekten değil.

Erkek arkadaş.

Bu kelime şu anda hâlâ tuhaf geliyor. Hoşuma gittiğinden tam olarak emin değilim. Bir hafta öncesine kadar hayatım her şeyiyle planlanmıştı. Nereye gideceğimi biliyordum, ne yapacağımı biliyordum. Elimde bir şeyler vardı ve bunları gerçekleştirecek güce sahiptim. Ya şimdi?

Olasılıkları hayal ederek içimi çektim. Belki benden sıkılır? Düşüncesi bile kalbimi kırıyor. Belki de burada onunla kalacağım? Ve hayatımda yapmak istediğim şeyleri kaçıracağım.

"Ne zaman burada olması gerekiyor?" Emily kahve makinesine doğru ilerleyerek soruyor. "Bir fincan için zamanın var mı?"

Başımı sallıyorum. "Hammer her an burada olabilir." Saate bakıyorum. Saat iki civarı ama parti erken başlıyor.

"Ve bu bir çeşit motorcu partisi mi?"

Terry Amca kaşlarını çatır. "O tür şeyler hakkında hikâyeler duymuştum." Ona el salladım. "Hammer benimle ilgilenecek.

İyi olacağım."

"Hmmm. Buraya geldiğinde bana adının Hammerstein olduğunu söylemişti, biliyor musun?"

Bana hikâyeyi anlatmış olmasına rağmen buna gülüyorum. "Sadece bir şakaydı, Terry."

"Evet, ama *gerçek* adı ne?"

Tam o sırada Rob ofisin önündeki kapıdan içeri giriyor ve benim elim çantama uzanıyor. "İkinizle de yarın görüşürüz."

Ben kapıdan çıkarken gülüyorlar ve ne düşündüklerini biliyorum: *aşk acısı çeken bir ergen gibi*. Keşke yanılsalar.

* * *

Kendimi dışlanmış hissediyorum," diye fısıldıyorum Rob'a. Kulübün kapısından içeri girerken. Buraya gelmeden önce üzerimi değiştirmem için beni eve götürdü ve tabii ki bir partide giymem gerektiğini düşündüğüm şeyleri giydim. Kot pantolon, dantelli kolsuz bir gömlek, siyah yüksek topuklu ayakkabılar, annemin hukuk fakültesinden mezun olduğumda bana verdiği altın bilezik, makyaj - çok fazla değil, en iyi şekilde görünmeme yetecek kadar - Küçük siyah bir ceket beni en azından biraz sert gösteriyordu.

En azından yüksek topuklu ayakkabılar göze çarpmıyor, gerçi botlar daha uygun olurdu.

"Çok güzel görünüyorsun," diyerek eğilip yanağıma bir öpücük konduruyor ve ben de yüzüme yayılan gülümsemeye engel olamıyorum. Çok tatlı olabiliyor. Çoğu kişinin beklediğinin aksine.

"Bilmiyorum. Sanırım deri giymeyen bir tek ben varım."

"Merak etme, çok güzel görünüyorsun. Ve daha sonra sana bir sürprizim var." Göz kırıyor ve midemde bir çarpıntı hissediyorum, bu çarpıntı bacaklarımın arasında bir dalgaya dönüşüyor.

Bana yaptığı şeyler çılgınca ve bu işin nereye gittiğini bir kez daha düşünmeme neden oluyor. Hammer geçmişiyile ilgili çok fazla ayrıntı vermedi ama bazı ipuçları vardı. Motorcu yaşam tarzının nasıl olduğunu biliyorum ve beklediğim birçok kadının yanı sıra - ki bana durumun böyle olmadığına dair güvence verdi - bir de suç yönü var. Heartlands MC'nin bir suç çetesi olup olmadığını bilmiyorum, ama bu daha sonra beni ısırmayacağı anlamına gelmiyor.

"Hey! Sen Robin olmalısın!" Çikolata kahvesi saçları ve gözleri olan güzel bir kız bana doğru koşuyor. "Ben Meadow, Chain'in yaşlı kadını." Kaşlarını çatı. "Bu kelimedenden nefret ediyorum. Ben yaşlı değilim."

Gülmekten kendimi alamıyorum. "Bu ifadenin nasıl çalıştığını hep merak etmişimdir."

"Biliyorum, değil mi?" Gülüyor. "Buraya gel ve herkesle tanış. Eminim Hammer bir iki dakika sensiz kalabilir."

Onu, tanımadığım birkaç yüzün ve tanıdığım bir yüzün olduğu masaya kadar takip ediyorum. Chain'in annesi buranın annesi sayılır ve sevimli görünse de ona başımı sallayarak saygı gösteriyorum. Onunla ters düşmek isteyeceğimi sanmıyorum.

Tanıştırıldıktan sonra, akşam su gibi akıp gidiyor ve ben burada yabancı olduğumu neredeyse unutuyorum. Görünüşe bakılırsa burası arkadaş canlısı, birbirine sıkı sıkıya bağlı bir grup ve beni de kendilerinden biri olarak kabul etmeye neredeyse hazır gibiler. Bunu istiyor muyum? Şu anda emin değilim ama dostluğa düşmanlığa her zaman tercih ederim.

Parti tam olarak sakın değil, ama bir motorcu çetesinden bekleyebileceğiniz kadar gürültülü de değil.

Elbette, erkekler biraz sarhoş oluyor. Bazı kızlar barın üzerinde dans ediyor. Genel bir *her şey* serbest havası var ve birkaç erkek ve kızın eşleştiğini - ya da birkaç örnekte eşleşmekten fazlasını - ve kulübün arka tarafına doğru gittiğini görüyorum. Pek namuslu sayılmam ama Rob tekrar yanıma gelip elimden tutarak beni kendine çekip derinden öptüğünde durum yine de biraz rahatsız edici geliyor.

"İşler nasıl gidiyor, sevgilim?"

Kıkırdıyorum. "Sevgilim mi?"

Omuz silkiyor. "İşte sen busun Robin. Sürprizine hazır mısın?" Başımı

sallıyorum. "Neymiş o?"

"Sana söylesem pek de sürpriz olmazdı, değil mi?" Parmaklarını benimkilere doladı ve beni kulübün arka tarafına götürdü.

Diğerlerinin daha önce kaybolduğunu gördüm.

Daha sessiz bir koridora girdiğimizde "Dur bakalım," diye geri çekiliyorum. "İlk karşılaşmamızın bir çamaşırhanenin deposunda olduğunu biliyorum, ama ben o tür bir kız değilim, biliyor musun? O biraz tek seferlik bir şeydi."

"Sen neden bahsediyorsun?"

Gözlerimi deviriyorum. "Buraya geri dönen başkalarını da gördüm Hammer. Muhtemelen senin, benim ve başka bir kızın üçlü seks yapabileceği, sinek istilasına uğramış yatakların olduğu bir sürü köhne oda olduğunu biliyorum ama ilgilenmiyorum."

Gülmeye başladı. "Ben, sen ve başka bir kız mı? Aklında kim var?" Ben daha bir şey söyleyemeden beni kendine doğru çekiyor ve dudaklarımız derin bir öpücükle birleşiyor. "Sen benim için tek kızsın, Robin. Bunu sana daha kaç kere söylemem gerekiyor?"

"Yine de bir sürpriz olduğunu söylemiştin, kirli bir yatakta sert seks yapacağımızı değil-"

"Yani bir motorcu barının arka odasında ayaküstü sevişmek için fazla iyi olduğunu mu söylüyorsun?"

"Evet. Hayır! Öyle değil. Sanki şımarıkmışım gibi konuşuyorsun. Ben sadece-"
"Yan taraftaki kapıyı tekmeleyerek açtığında dudaklarındaki kocaman sırtışla kaşlarımı çatıyorum ve odanın ötesine bir göz atıyorum. "Aman Tanrım... Bunu sen mi ayarladın?"

"Sürpriz mi?"

Odanın dört bir yanındaki mumlar, yumuşak mobilyalar ve her yere saçılmış gül yapraklarıyla rahat görünümlü, zengin bir alanı aydınlatıyor. Büyük, rahat bir yatağın yanındaki masada bir kutu çikolata ve yeni çarşafların üzerinde duran kaygan siyah bir hediye çantası var.

Doğruca yatağa yöneliyorum ve içine bakmak için açıyorum, en lüks, çökmekte olan, fevkalade güzel iç çamaşırlarını çıkarıyorum. Hem de tam benim bedenimde.

"Sürprizlerle dolusun, değil mi Hammer?" Omuz

silkiyor. "Diğer kız hakkında..."

"C a n ı n cehenneme!" Gülerek ve sırıtarak bağıyorum, köşede arkasına geçebileceğim bir perde bulmak için etrafa bakıyorum.

"Ben de bunu umuyordum."

CHAPTER 11

Hammer

BANA GÖZ KIRPTI. "ARKANI DÖN."

Topuğumun üzerinde dönüyorum ve onun kıyafet değiştirme seslerini dinliyorum, aletim zaten tam kapasitede, neler olduğunu biliyorum.

"Tamam." Arkamı döndüğümde sesi yumuşak ve tatlıydı ve çenem neredeyse yerinden çıkacaktı.

"Angel." Ovalıyorum, sonra çenemi tutuyorum. "Sanırım öldüm ve cennete gittim."

En seksi gülümsemesiyle orada duruyordu. Aldığım açık yeşil, küçük, şeffaf babydoll onun üzerinde mükemmel duruyor ve gözlerindeki bakışı görmek onu daha da güzelleştiriyor. Aramızdaki boşluğu kapatıyorum ve onu yatağa doğru geri geri götürürken iç çamaşırının dantel etekleriyle oynuyorum. "Tüm çarşafklar da yeni. Endişeleniyorsan diye."

Gözleri parlıyor. "Sürprizlerle dolusun."

"Benden sıkılmana izin veremem."

"Bunun olacağını sanmıyorum."

"Güzel." Onu sırt üstü yatırıyorum ve ellerimi omuzlarından aşağı, kaygan kumaşın üzerinde gezdiriyorum.

Bacaklarını davetkar bir şekilde açıyor ve ben de tereddüt etmiyorum. Dudaklarımı onunkilere yaklaşıtıyorum ve parmaklarımı kaygan kıvrımlarının arasından geçiriyorum. Benim için sırlıslık ve ben onun için her şey olmak istiyorum. Onu korumak, ihtiyaçlarını karşılamak, ona zevk, kahkaha, macera ve güvenlik vermek istiyorum.

Umarım o da aynısını ister. Sonsuza kadar.

Bir parmağımı içeri kaydırıyorum, hala cehennem kadar sıkı, sıcaklığı ve amının parmağımın etrafındaki sıkışma şekli sikimin sarsılmasına ve ağrmasına neden oluyor. Burada planladığım tüm bu şey, sözde ailemin barının arkasında süslü bir sikişten daha fazlası.

Ona başka bir sürprizim daha var ama beklemek zorunda çünkü boğulan bir adamın havaya ihtiyacı olduğu gibi ona ihtiyacım var.

Kulağına fısıldarken, parmağımınla içindeki o özel noktayı daha hızlı ve daha hızlı çalıştırıyorum.

"Artık benimsin. Senden uzak kalamam. Uzak kalmayacağım. Bu am, bu kalp, bu ruh... Sana ihtiyacım var."

Sözlerimle kalçaları amının içindeki darbelerle hareket ediyor. Eğilip dilimle klitorisini avuçluyorum ve uçurumdan saadete düşerken sırtı kavisleniyor. Duvarları sıkılaşıyor ve ben nabzını atıp her saniyesini doruk noktasından çekerken parmağımın etrafına dökülüyor.

Biraz solup nefesini tuttuğunda parmaklarını ağzıma götürüp emiyorum, sonra ayağa kalkıp yelegimi ve tişörtümü çıkarıyorum. Sonra botlarımdan kurtuluyorum ve kıyafetlerimin geri kalanını bırakıyorum, aletim dimdik duruyor ve ucunda ağlıyor.

Yatağa tırmanıyorum, onun tatlı yüzüne oturuyorum ve sikimi dudaklarına doğru itiyorum.

"Bir öpücüğe ihtiyacı var."

Elleri tabanın etrafında kayarak başı ağzına doğru çekerken dudakları kolayca açılıyor. Dili dışarı fırlıyor, ön sperm damlalarını alıştırırken

inliyor ve gözlerini
kapatıyor. "Hepsi senin için
meleğim."

Beni dudaklarının arasına, ağzının ıslak sıcaklığına alıyor ve taşaklarım
geriliyor, boşalmaya hazır, ama ben onun içinde olmak istiyorum.

Muhteşem ağzı yapacağını yaparken birkaç saniye sabit duruyorum, sonra geri
çekiliyorum.

"Hey..." Surat asıyor.

"Sen iyi bir kızsın. Ama içine ihtiyacım var."

Kayıyorum ve bacaklarının arasında hareket ediyorum, aletimin başını kaygan,
sıcak dudaklarının arasına sürüyorum ve zamanın geldiğini biliyorum.

Sıraya giriyorum, daracık ağzı sırlıslam ve hazır, ama bir şey söylemem
gerekıyor. Muhtemelen onu ilk gördüğüm andan beri söylemek istediğim bir
şey.

"Gitmene asla izin vermek istemiyorum Robin." Çenemi sıkıyorum, bir sonraki
kelimelerin çıkmasını istiyorum. "Seni seviyorum."

Gözleri irileşiyor ve nefesi kesiliyor. Hay
sikeyim.

Her şeyi mahvettim.

Kalbimi bir ürperti sarmaya başladı. Bazı şeyleri geri alamazsınız ve
karşınızdaki kişi ya hazır değilken ya da aynı şekilde hissetmezken böyle bir
şey söylemek her şeyi berbat eder.

Hasar kontrolü yapmak için ağzımı açtığımda gözleri doluyor ve elleri
yanaklarımda.

"Ben de seni seviyorum." Gözyaşlarını geri kırıyor. "Bunu daha önce hiç
söylememiştim."

Siktir et evet.

"Ben de."

Birkaç santim içine kayıyorum ve dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum, bacakları daha geniş açılıp kalçaları beni daha fazla almak için yukarı çıkarken dilimi ağzına sokuyorum.

Topukları bacaklarımın arkasına kilitleniyor ve ona sert bir itiş veriyorum. Hâlâ hepsini birden alamıyor ama gittikçe daha iyi oluyor. Çekiliyorum, geri itiyorum ve kalçalarımızı birkaç kez daha birbirine vurduktan sonra sonuna kadar giriyorum.

Öpüşürken inlemelerini ve sızlanmalarını duyuyorum, iliklerime kadar gömüldüğümde hala acıdığını biliyorum ama bana bunu sevdiğini söyledi.

Parmaklarımı saçlarına dolayarak başını sabit tutuyorum ve onu yatağın içine doğru becerirken yatak gıcırdıyor ve tuğla duvara çarpıyor.

Bir dakika sonra vücudu gevşiyor ve neredeyse tamamen boşaltıp tekrar sokabiliyorum. Amı zonkluyor ve kavıyor, beni sağıyor ve yavaş tutmaya çalışıyorum ama içimdeki hayvan hızlanıyor.

O da bunu hissediyor olmalı. Öpüşmemizi kesiyor ve gözlerimiz birleşiyor. "Becer beni. Sertçe. Seni içimde öyle derin hissetmek istiyorum ki asla unutmayacağım."

Tam da bunu yapıyorum. Vücutlarımız birbirine çarparken ikimiz de kabarıyor ve homurdanıyoruz. Taşaklarım ona çarpıyor ve sırtımdaki kaslar spazm geçiriyor, orgazmımı engellemeye çalışıyorum.

Ellerimi aşağı kaydırıp kalçalarını kavıyorum, ben derine inerken onu tutuyorum ve vücudu daha fazla kaygan yağ salgılıyor ve çok yaklaşıyorum.

"Siktir, bebeğim. Amin beni öldürecek."

Tırnakları omuzlarıma saplanıyor ve doruğa ulaştığında vücudu bükülüyor. Sikimi kavrayışı kilitleniyor ve alabildiği kadar derine inip kendimi onunla birlikte bırakıyorum.

İçine her boşaldığımda yaptığım gibi tohumumun rahmini bulduğunu düşünüyorum ama bu sefer farklı hissediyorum. Ona spermimi veriyorum ama ona sevgimi de veriyorum. Her şeyimi. Ve umarım bunun benim için ne olduğunu anlar.

Her şey.

CHAPTER 12

Robin

Uyurken Hammer'ın göğsünün yavaş ve derin nefeslerle inip kalkışını izliyorum. Mürekkebin izini sürüyorum ve bir şekilde o ve benim bunu asla gerçekten yürümeyecek bir aşk hikayesinden daha fazlası yapabileceğimize dair her zaman var olan şüpheyi savaşıyorum.

Ne de olsa doğuya geri dönme ve ProPublic, First Amendment Coalition ya da Anti-Defamation League'de kendime bir yer bulma hayalimden vazgeçmiş değilim.

Göğsümdeki sızı bana, ısıtma ve soğutma ekipmanlarını tamir eden ve muhtemelen kulüp için bazı kabataslak anlaşmalar yapan bu deri giyen motorcuya fena halde aşık olduğumu hatırlatıyor. Başkasına zarar vermedikleri sürece herkese geçimlerini sağlamak için yaptıklarından dolayı saygı duyuyorum, ancak bunun kendim için gördüğüm geleceğe uyacak bir eşleşme olduğunu göremiyorum.

Ya da kendim için *gördüğüm*.

Gözlerimi kısarak bakıyorum, şu anda sahip olduğumuz şeyi mahvetmek istemiyorum ve yaptığım seçim anı yaşamak. Ne kadar sorumsuzca olsa da.

Belki Hammer, Rob... benimle gelirdi. Rüyamı onunla paylaşmadım ve bu hiç adil değil. Belki, sadece belki, o da

bir değişiklik. Hayal etmesi bile zor. Seneca'daki bu insanlar onun ailesi ama mucizeler olur ve belki bu gece değil ama yakında onunla konuşmam ve dünyalarımızın ikimize de uyacak şekilde birleşmesinin bir yolu olup olmadığını görmem gerekecek.

Vücudum hala bana verdiği zevkten ve ilk kez *seni seviyorum* dediğini duymaktan dolayı uğulduyor. Öğleden sonra akşama dönerken barın sesi giderek yükseliyor ve ben eğilip omzunu öpüyorum.

"Mmmm." Dönüyor, gözleri hâlâ kapalı ve başımın üstünü öpüyor. "Üzgünüm Angel, beni yordun."

"Sorun değil."

Dudakları başımın üzerinde duruyor ve bu çok mükemmel hissettiriyor. Aynı anda hem koruyucu hem de sahiplenici.

Kolunun kıvrımına sokulmuşum, yanağım göğsünde, bir elini battaniyenin altından kalçamın üzerinden geçiriyor, sonra karnımın üzerine koyuyor ve bu basit dokunuş içimde bir ürperti yaratıyor. Birbirimize nasıl uyup uymadığımıza dair düşüncelerim başka, şu anda onun bebeğine hamile olabileceğim gerçeği tamamen başka ve nasıl bu kadar mantıksız olabildiğimi merak ediyorum.

Vakit geldi. Önemli bir konuşma yapmak için beklemek aptalca. Bu işin çok ileri gitmesine zaten izin verdim ve pratikte daha fazla oyalanmak ikimiz için de adil değil ve muhtemelen zaten yarattığımız hayat için de.

"Rob?" Dirseğimin üzerinde

doğruluyorum. "Evet, bebeğim?"

Kelimeleri seçmek için bir saniyemi ayırıyorum. Bunun verimli olmasını istiyorum, ama kafamda mükemmel yaklaşımı bulduğumu düşündüğüm anda ikimiz de o andan sarsılıyoruz.

Bir silah sesi, bardaki kadınların çığlıkları ve kapıya çarpan sert bir şeyin sesi konuşmayı başlamadan bitiriyor.

Ben daha nefes alamadan Rob ayağa kalkmış ve kot pantolonunu giymişti. Eğiliyor, bir botunu çekerken diğer ayağının üzerinde zıplıyor, sonra yer değiştiriyor,

Bana doğru bir bakış atıyor.

"Burada kal," diye bağıyor. "Beni anlıyor musun?" "I..."

"*Burada kal!*" Önce tişörtünü, sonra yeleğini giyip kapıya doğru yürürken tekrarlıyor. "Ben ya da bizden biri seni almaya gelene kadar dışarı çıkma. Kapıyı arkamdan kilitle."

Kapıyı açıyor, kadın ve erkeklerin bağırışları, eşyaların devrilmesi, bardakların kırılması ve kargaşanın sesi küçük odayı dolduruyor.

"Tamam," diye cevap veriyorum sonunda, yataktan kayarak kıyafetlerime doğru ilerliyorum.

"Seni seviyorum," diyor kapıdan çıkarken ve kapıyı arkasından çarparken.

* * *

Çekiç

Koridordan bara çıktığımda, neredeyse devrilmemiş bir masa ya da sandalye yoktu. Kanlı muştalar, kırık burunlar ve bira ve kırık camlarla kayganlaşmış bir zemin var.

Bir saniyede içine girdim, soru sormadım. Burası bizim evimiz ve tereddüt etmeden savunur, neler döndüğünü sonra anlarsın.

İleriye dalıyorum, Bulldog'u boğmaya çalışan siyah deri ceketlinin arkasına geliyorum. Kendini koruyabilir ama en yakınımda ve buraya gelip evimize saygısızlık edebileceğini düşünen her kimse onu ezmeye hazırım.

Saldırganın arkasında manevra yaparken renkleri ortaya çıkıyor ve damarlarıma buz doluyor.

Şeytan'ın Seminolleri.

Hay sikeyim. Beni nasıl buldular?

Oyalanmıyorum, savaşma zamanı ve savaşacağım.

Yerdeki tek sağlam bira şişesini alıp kafamın üzerinde sallayarak Bulldog'la savaşa tutuşmuş pisliğin kafatasının arkasına indiriyorum.

Adam çok sağlam, yere düşmüyor ama kafasının arkasındaki kesikten kan akıyor ve Bulldog'u bırakıp kendi etrafında dönüyor ve Fury'yi Seminoles'le geçirdiğim zamanlardan tanıyorum.

"İşte bu!" Gözlerinde nefretle başını sallıyor. "İşte buradasın. Uzun zaman oldu."

"Siktir git." Anımsamak için burada değilim, bu yüzden aşağıdan çenesine bir yumruk indiriyorum, sonra karnına bir tane daha ve Bulldog tam orada sırtının ortasına çift vuruşla onu camın içine düşürüyor ve yerde dağınıklık var.

"Ne oluyor lan?" İkimiz de bir sonraki savaşa doğru dönerken ben de "Ne oluyor lan?" diyorum. "Seni arıyorlar dostum. Doğru olan ne lan!"

Konuşmaya devam etmiyoruz. Bulldog, Jackal'ı köşeye sıkıştırmış bir adamla kapışıyor. Adam kendini tutuyor ama Bulldog ona ikili takım yapıyor ve bir saniye sonra yerde başka bir Seminole kıcı yığını var.

Troy bir diğerini boğazından yakaladı ve kanlar içinde dart tahtasının altına düşürdü.

Bana dönüp başını salladı ve ikimiz de iki tane daha kaptık ve savaş devam etti.

Ortalık darmadağın, teslim olmak için ellerini kaldırdıklarında sadece ikisi ayakta.

"Tamam," diyor biri, yüzünden kanlar akarken. "İçimizden biriyle yasal bir sorunumuz var. Seninle." Bana doğru işaret ediyor ve ben onun Skate olduğunu anlıyorum. Ben ayrıldığımda yükselişteydi ama çok pis biriydi ve Lukas'ın söylediği her şeyi yapardı.

"Senin bifteğin buraya ait değil. O artık bir Heartlands üyesi. O yüzden bokunu yolun aşağısına götür."

Skate başını sallar. "Anlaşmamız gerek. Adil olan bu."

Jackal ve Wrath yanımda, gözleri benimkilerde. "Dostum, buradaki lanet hikâye nedir?"

"Onların karanlık işlerini yapmazdım. Çekip gittim. Öylece gitti."

"Evet, gitti. Başkan'ın emrine karşı geldi."

"O zaman sorun onların arasında. Bu şakacılardan biri başkan mı?" Troy inleyen ve yerde yatan bedenlere bakar.

"Olamaz. O öldü. Ama o orospu çocuğunun nerede olduğunu öğrendik ve borcumuzu ödemek için buradaydık. Markette adamları indirdiği o küçük videoyu gördüm. Sosyal medya bazen harika bir şey."

"Siktir." Homurdanıyorum. "Neyi halletmek istiyorsun? Beni öldürecek misin? Çünkü bunun olacağını sanmıyorum."

"Hayır. Sadece yüzleşelim. Sen merkezdesin, alabileceğin kadarını alırsın, çemberden çıkmak için savaşırsın, anlaşıyoruz, aksi takdirde, biz her şeyin yeniden eşitlendiğini hissedene kadar dayacağın yersin."

Yerdeki adamlardan birkaçı tekrar ayağa kalkarak Skate ve ortağının arkasında durmaya başladı.

"Hayır." Troy öne çıkıyor. "Burada işler o şekilde yürümez. Ya hepimizi alırsın ya da hiçbirimizi. Ve görünüşe bakılırsa, size bunun nasıl sonuçlanacağına dair bir fikir verdik bile."

"Doğuda bizden çok daha fazlası var. Bunu bugün bitirebiliriz ya da bir savaş başlatabilirsiniz. Kazanamayacağınız bir savaş, size garanti ederim."

Troy ve kardeşlerimin bilmediği bir şey varsa o da Seminollerin sadece kirli değil, aynı zamanda büyük bir grup oldukları. Bizimkilerin her birine on adam düşüyor ve eğer savaş isterlerse, her şey ortaya çıkacak ve Heartlands'in kanının döküleceği garanti.

Ve ben buna izin veremem. Benim hesabıma olmaz.

"Ben yaparım." Bir adım öne çıkıyorum ve Troy başını sallıyor ama ben devam ediyorum. "Bu benim meselem. Bunu halletmem gerek yoksa bu iş bitmeyecek. Hadi gidelim."

Kapıya doğru başımı sallıyorum ve Heartlands'den bunun olmayacağını söyleyen birkaç ses geliyor, ama onları el sallayarak geçiştiriyorum.

"Gidelim o zaman." Skate kapıyı iterek açtı.

"Arka tarafa. Kimsenin polisi aramasına gerek yok." Troy kabul ediyor ve ön kapıdan çıkıp köşeyi dönerek otoparkın yanındaki kumluk alana giriyoruz.

"Hiç yardım almıyor." Skate, Heartlands ekibinin geri kalanına havlıyor ve onlar homurdanarak başlarını sallıyorlar ama sağlam duruyorlar.

"İlk kim?" Sırıtmaya başlayarak soruyorum. Bu acı verici olacak, ama sadece benim için değil.

İçlerinden biri arkadaşlarına sormadan bana saldırıyor. Büyük hata. Onu bir sağ kroşe ile yakalıyorum, kafasından tutuyorum ve onu bekleyen dizime çarpıyorum. Bir kemik çatırdaması ve kan fişkırması oldu ve Luann'ın deterjanının hiçbir miktarı bu lekeyi kottan çıkaramayacak.

Ne yazık ki diğerleri dostları kadar aptal değil ve Skate yüzüme bir yumruk atarken, yere yığılmadan önce ölü ağırlığın sırtıma çarptığını hissediyorum. Hazırlıksız yakalandığım için gardımı zamanında almayı başaramadım ve o da beni yıldızları görmeme neden olan bir darbeye yakaladı.

"Kahretsin," diye homurdanıyorum sallanmaya başladığımda ve Troy'un yüz ifadesinin düştüğünü görüyorum. Buna izin veriyor çünkü üstesinden gelebileceğimi söylemişim ama mutlu olmadığı çok açık. Başımı sallıyorum çünkü dövüşü durdurmayı düşündüğünü görebiliyorum ama ihtiyacım olduğunda arkamda olduğunu bilmek güzel.

Soğukkanlılığımı geri kazanarak çömeliyorum ve Skate'in bacaklarını altından çekiyorum, dönüp arkamdaki adamın karnına bir yumruk atıyorum. Adam yere yığılıyor ve ben de diğerine dönüyorum ama o sırada hepimiz silah sesini duyuyoruz.

"Ne oluyor Skate?" Neler olduğunu görünce homurdandım.

Silah sadece dikkatimizi çekmek içindi ama işe yaradı. Barın köşesinden dönerken, Lukas'ın oğlu Grit'i zar zor fark ettim. Ve silahı elinde tutuyordu.

Eğer uslu durmazsa bir kurşun yiyeceği tehdidini savuran kişi Robin.

"Lukas, indir şu kadını. Bir anlaşmaya vardık dostum." Skate bana döndü. "Bu planın bir parçası değildi, sana söz veriyorum."

Grit'i barın içinde tanıyamadım ama tanıyamazdım da zaten. Seminoles'ten ayrıldığımda daha çocuk denecek yaşıydı. Yerdeki baygın cesetlerden biri olmalıydı ama o anın sıcaklığıyla hepsi hemen hemen aynı görünüyordu.

Robin dehşete düşmüş görünüyor, ama cesur çizgisi parlıyor çünkü ayaklarını yere vuruyor ve onun pençesinden kurtulmak için her şeyi deniyor.

Grit başını sallıyor. "Ben Lukas'ın oğluyum, Skate. Bölümümüzün yeni başkanı ben olmalıyım ve intikamımızı işte böyle alacağız. Bu hatunu tanımadın mı? Videodaki kız. O orospu çocuğunun uğruna o adamları dövdüğü kız. Onun kadını. Onu alırız, istediğimiz gibi kullanırız ve *sonra* her şey hallolur."

Diğer Seminollerden hoşnutsuzluk mırıltıları geliyor. Pislik olabilirler ama canavar değiller. Masum bir kızı kaçırmak onlar için bile çok ileri bir adım gibi görünüyor. Skate, Grit'e doğru bir adım atar ama silah ona doğrultulunca ellerini kaldırarak durur.

"O orospu çocuğu *babama* meydan okudu, Skate. İntikamını benden alamazsın. Bizimle geliyor ve eğer sizin için neyin iyi olduğunu biliyorsanız hemen bisikletlerinize binip benimle gelin."

"Tamam dostum, sen nasıl istersen." Skate bana doğru bir bakış fırlatıyor, *sanki benden nefret etme dostum, başka seçeneğim yokmuş* gibi, ama cevap olarak homurdanıyorum çünkü başka seçeneği var.

Hepsi bisikletlerine doğru ilerlemeye başlarken, Grit zaferle sırtarak, ben de ilerlemeye hazırlanıyorum. Robin'in hayatını tehlikeye atacak hiçbir şey yapmayacağım ama onu benden almalarına izin vereceğimi sanıyorlarsa yanılıyorlar.

Gerekirse her birinin peşine düşerim.

Ama Robin'in gözleriyle karşılaştığımda başını sallıyor, dudaklarını büzüyor, burnunu kırıştırıyor ve gamzesi ortaya çıkıyor.

Bir şey. Dişlerimi gıcırdatıyorum, ileri atılmaya hazırım. Ama adım atacak vaktim yok.

Kimse tepki veremedi Robin, Grit'in gardının düşmesini fırsat bilir ve dirseğini onun karnına saplar. Sert değil ama onu şaşırtmaya ve silahını indirmesini sağlamaya yetiyor ve işte o zaman gerçekten harekete geçiyor.

Bu kız ninja dersleri falan almış olmalı, çünkü ne kadar hızlı hareket ettiğine gözlerime inanamıyorum. Adamın sol ayağının üstüne vuruyor. Adamın elinden kurtuluyor, olduğu yerde dönüyor ve boğazına bir yumruk indiriyor; kız adamın nefes borusunu ezerken adamın gözleri fal taşı gibi açılıyor. Bir saniye sonra silahı adamın elinden kaptı ve Grit'e doğrultmadan önce etrafta duran adamların üzerinde gezdirdi.

"Çocuklar, ben bir avukatım. Hepiniz bunun ne anlama geldiğini biliyorsunuz. Bu iş tam şu anda bitecek."

Seminoller ellerini kaldırıyor, birkaçı hâlâ nefes almakta zorlanan Grit'e bakıp kıkırdıyor. İyileşecek ama gururunun asla düzeleceğini sanmıyorum.

"Zamanını doldurdun, her şey yoluna girdi diyebilirim, değil mi?" Gözlerini toplanan kalabalığın üzerinde gezdiriyor ve Skate'in üzerinde karar kılıyor. "Öyle değil mi?"

Nefesinin altında homurdanıyor. "Yaptığı şeyin bedelini hâlâ ödemedi..." "Affedersiniz?"

"Evet, hanımefendi." Gözlerini aşağıya çevirdi.

"Güzel, çünkü bütün mahkeme salonunun bir kız tarafından nasıl alaşağı edildiğinizi duymasını isteyeceğinizi sanmıyorum, değil mi?"

Troy, Heartlands'in diğer üyeleriyle birlikte kıkırdamaya başlar. *Benim küçük fişğim.*

Troy kollarını göğsünde kavuşturarak, "Görünüşe göre yola çıkma vaktiniz gelmiş, çocuklar," diyor. "Bir daha yüzünüzü buralarda görürsem, avukatı üzerinize salarım."

Birkaç homurdanma oluyor ama Skate, Grit'i ensesinden tutup bisikletlerine doğru giderken aralarında *adil* olanın *adil* olduğu sözlerini duyuyorum.

Sonra Robin bana doğru koşuyor, kollarını bana doluyor ve dünyada her şeyin yolunda olduğunu anlıyorum.

* * *

İçeri girer girmez Robin elimi tutuyor ve beni arkaya doğru çekiyor. Diğer çocuklar bilmiş bilmiş gülmeye başlıyorlar ama ben onlara bir bakış atıyorum ve susuyorlar. Galibiyeti bizimle birlikte kutlamak istediklerini biliyorum ama ne de olsa Seminoles araya girmeden önce bir şeylerin ortasındaydık.

Troy kıkırdayarak "Sana bir bira ayıralım," diyor barın arkasına geçerken.

Robin ve ben aynı anda "Tekila," diyoruz ve onun gözleriyle

buluşuyorum. "Seninle konuşmam gereken bir şey var. Özel olarak,"

diyor. Başımı sallıyorum. "Ben de."

Arka odadaki kapalı kapının ardında güvende olduğumuzda bana dönüyor, hâlâ ağır nefes alıyor. "Bu oldukça canlandırıcıydı."

Gülüyorum. "Bana mı söylüyorsun? Böyle hareket etmeyi nereden

öğrendin?" Robin omuz silkiyor. "İşim gereği insanlarla tanışıyorum."

"Bir şeyi açıklığa kavuşturalım. Bir daha asla kendini böyle riske atmanı istemiyorum. Anladın mı? Bundan sonra işleri bana bırak. Yaralanma riskini almak istemiyorum. Ben seni korumak için varım, tamam mı?"

Başını sallıyor. "Seninle konuşmak istediğim şey de bu. Seni seviyorum Rob, ama bunu itiraf etmeliyim. Benim kariyerim de önemli. Aileni asla burada bırakmayacağını biliyorum ve bunu anlıyorum ama hayatımda yapmam gereken şeyler var. İnsanlara yardım etmeliyim, insanları korumalıyım. Burada bunu yapıyorum ama yeterli değil, hayatımın bir anlamı olsun istiyorum. Mümkün olan en kısa sürede doğuya gitmek istiyorum."

Başımı sallayarak derin bir nefes alıyorum. "Ben de seni takip edeceğim."

"Ne? Hayır, senden bunu yapmanı isteyemem."

"Sen sormuyorsun, ben söylüyorum. Bu bir tartışma bile değil. Annem ve babam zaten doğruya döndüler ve Şeytan'ın Seminolleri de halledildiğine göre bizi durduracak bir şey yok."

"Doğulu musun?"

Başımı salladım. "Elbette öyleyim. Burg. Sana söylemediğim şeyler var ve söyleyeceğim, ama şunu bil bebeğim: Benimle takılıp kaldın. Şu andan itibaren zamanın sonuna kadar."

Sırıttırıyor. "Emin misin? Yani, Heartlands MC'yi özlemeyecek misin?"

"Özleyeceğim ama burada yaşamıyor olmamız ziyaret edemeyeceğimiz anlamına gelmiyor. Onlar ailem ve her zaman da öyle olacaklar ama önce sen benim ailemsin. Ya da, her neyse, bilirsin, belki daha yakın bir yerde bir şeyler başlatabilirsin. Kulüp her zaman iyi yatırımlar arar. Her iki durumda da, bunu halledeceğiz." Yatağın yanındaki çekmeceyi açıp içine uzandım. "Bebeğim, sen benim ailemsin, ciddiylim. Nereye gidersen git, seni takip edeceğim. Her zaman birlikte olmamızı istiyorum."

Çekmecenin içindeki küçük kutuyu kaptığım gibi sırtarak ona dönüyorum ve tek dizimin üzerine çöküyorum.

"Hamm-Rob, ne yapıyorsun?" "Seni

seviyorum, Robin."

"Ben de seni seviyorum. Nesin sen? Bu...? Aman Tanrım..."

Yüzüğü parmağına takıyorum. "Evlen benimle. Lütfen. Seni hak etmediğimi biliyorum ama yine de benimsin."

Başını sallarken gözyaşları vardı. "Evet. Tanrım, evet lütfen. Senin olmak istiyorum."

"Zaten öylesin bebeğim," diyorum ayağa kalkıp onu kollarıma alırken. "Biz bir takımız ve harika bir hayatımız olacak. Bu yolculuğu birlikte yaşayalım. Bizi nereye götürürse götürsün."

CHAPTER 13

Çekiç

S *ix Ay Sonra*

"BIRAZ SOLA." Diplomalarını yeni ofisinin arka duvarına mükemmel bir sıra halinde asmak için elimden geleni yaparken eşim beni yönlendiriyor.

"Bu iyi mi?" diye soruyorum. "Ya da belki bir inçin sekizde birinin onda birinin onda biri kadar daha mı?"

Gözlerini kısarak bana bakıyor ve dilini dışarı çıkartıyor. "Sadece söylüyorum." Omuz silkiyorum. "Ben de mükemmel olmasını istiyorum."

"Sorun değil. Mükemmel zaten, sadece bunun gerçekten olduğuna inanamıyorum."

Beyaz tişörtlerimden biri ve üzerinde boya lekeleri olan kot pantolonuyla durduğu masasına doğru ilerliyorum. Neredeyse hiç uyumadan koşarken ve yanağına boya sıçramışken bile hâlâ gördüğüm en güzel şey.

Özellikle de karnı dönmeye başladığı için. Üç aylık hamile ve her geçen gün daha da parlıyor.

"Oluyor işte." Eğilip onu öpüyorum ve arzusun o sarsıntısı doğrudan sıkime vuruyor. Her seferinde ilk seferki gibi oluyor ve bazen tüm bunların bir rüya olup olmadığını merak ediyorum.

"Tamam. Eve dönmeden önce bir saatimiz var."

"Diplomalarınızı asmak listenizdeki son şeydi." Kollarımı omuzlarına koyuyorum ve parmaklarımı başının arkasında birleştiriyorum. "Yola çıkmadan önce biraz kestirsen iyi olur."

"Yorgun değilim," diye homurdanıyor ama ses tonu bana aksini söylüyor.

Zor bir ilk üç aylık dönem geçirmiş. Kusuyor ve yorgun, ama son bir haftadır şükürler olsun hafifliyor. Elimden geleni yaptım. Dondurma, canının çektiği ve yiyebildiği tek şeydi, bu yüzden her gün eve yeni tatlar getirdim ve hatta sırf ihtiyaç duyduğu her an elinin altında bir seçki olsun diye ayrı bir dondurucu aldım.

Kulüpteki kızlar ve annem bugün ona bir bebek partisi düzenliyorlar. Kız kıza bir parti olacak ki benim için sorun değil. Erkeklerle ben kendi kutlamamız için gezintiye çıkacağız.

Eğilip başının üstünü öpüyorum ve o da iç çekip göğsüme yaslanıyor. "Sanırım birkaç dakika gözümü kapatabilirim."

"Bunun doğru olduğunu biliyorum," diye fısıldıyorum, tatlı kokulu saçlarını içime çekiyorum ve Luann'ın evindeki tekila shot'larından bu yana geçen altı ay içinde olan her şeyi düşünüyorum.

Doğuya yolculuk yaptık. Birbirimizi her iki ebeveyn grubuyla da tanıştırdık. Benimkiler Robin'e bayıldı. Onunki bana ısınmakta biraz zorlandı ve bunu anlıyorum.

Küçük kızları, hukuk diploması ve her şeyiyle, GED'li ve nasırlı elleri olan bir motorcuyla birlikte oluyor. Bunu hallettik. Bir gece babasını dışarı çıkardım ve ona her şeyi anlattım. Benim için ne ifade ettiğini, onu güvende ve emniyette tutmak için neler yapacağımı. Öyle görünmüyor olabilirim ama ben onun eksik parçasıyım, o da benim ve bu durum bir an için ikimizin de kafasını karıştırdı.

İstedini düşündüğü işi yapan birkaç grupta görüştü. Hiçbiri işe yaramadı. Ona birkaç staj önerdiler ama seçenekleri hakkında konuştuğumuzda morali oldukça bozuktu.

Ama hayatın bazen sizi şaşırtmak gibi bir huyu vardır.

Bir öğleden sonra bizimkilerin evinde poker oynarken, bir avukattan anneme bir paket geldi.

Acı tatlıydı. Anne ve babası vefat etmişti. Büyüdüğü evde gaz kaçağı vardı. Eski bir evdi, daha çok bir konaktı ve onlar öğleden sonra şekerlemelerini yaparken eski bir gaz borusu sızıntı yapmaya başlamıştı.

Gaz dedektörünün sesi duyulduğunda artık çok geçti. Avukat, bir yıl önce ona yazdıkları, onu sevdiklerini ve üzgün olduklarını belirten bir mektup gönderdi. Ona tüm mal varlıklarını ve benim adıma da yüklü bir vakıf fonu bıraktılar.

Kısa bir süre sonra annem ve babam emekli oldular ve Pittsburg'un soğuk kışlarından bıkarak Seneca'nın yaklaşık yirmi mil dışında bir çiftlik satın aldılar.

Ailesi bunu öğrenince, kendileri de bu işe girmeye karar verdiler. Emekli oldular ve bizden yaklaşık yirmi dakika uzaklıkta güzel bir banliyö olan Reesville'de kendi evlerini satın aldılar.

Yalnız kurttan kocaya geçtim, yakında baba olacağım ve hem Heartlands kardeşlerim hem de kız kardeşlerim ve tüm ailemiz tarafından kuşatıldım.

Mutluluk verici. Ride or Die'da evlendik, onun ailesi ve benim ailem oradaydı ve müthiş bir partiydi. O beyaz bir gelinlik giydi, ben de beyaz bir elbise gömleği, siyah papyon ve derilerimi giydim. Dilediğiniz gibi gelebileceğiniz bir partiydi ve herkes hem eğlendi hem de birbirini daha iyi anlamaya başladı.

Para haberini aldığım da Robin'le birlikte ona burada kendi muayenehanesini açmaya karar verdik ve yeni ofisi üzerinde çalışmayı henüz bitirdik. Bazı ücretsiz işler yapacak ve zamanı elverdikçe medeni haklar ve göçmenlik hukuku alanlarında çalışacak. Anne olacağı için oldukça heyecanlı ve şimdiden bebeğini bırakıp ofise nasıl gidebileceğini düşünerek ağlamaya başladı.

Etrafımızdaki tüm ailelerle birlikte, çocuğumuzun etrafında onu seven birileri olmadan asla yaşayamayacağını söyledim, ancak gözlerinden bunun yardımcı olmayabileceğini görebiliyorum.

Ne isterse istesin, onu destekleyeceğim. Eğitimim ve becerilerim sınırlı, ancak kulüpten aldığım destek ve yeni bulduğum finansal özgürlüğüm sayesinde bir inşaat şirketi kuruyorum ve özel bir bisiklet dükkânı da açacağız. Ellerimle çalışmayı seviyorum ve hiçbir şey yapmamak bana cazip gelmiyor - avukat olan bir eşim ve hayatımın geri kalanında kırımın üstünde oturmama izin verecek bir banka hesabım olsa bile.

Seminollerden başka bir şey çıkmadı ve o tarafa geri döndüğümüzde onları ziyaret etmeyi düşünsem de, bazı şeyleri kendi haline bırakmak daha iyi.

Robin göğsümde mırıldanmaya başladı ve uzun bir süre öylece durup birbirimizin ve anın tadını çıkardık.

"Rob?" Fısıldıyor. "Evet,

Angel."

"Sanırım ofisimi vaftiz etmeliyiz. Artık her şey tamam."

Başını arkaya yatırıp bana ihtiyacı olduğunu söyleyen o seksi gülümsemesiyle bakarken sikim kıpırdıyor.

"Bence bu harika bir fikir."

Uzanıp tişörtümü başından çekiyorum ve o da bana karşılık veriyor. Yavaş bir daire çizerek, parmak uçlarında karşı duvardaki, diplomalarını astığım küçük kanepeye doğru dönerken soyunuyor ve onu hayranlıkla izliyoruz.

Kanepenin önünde dizlerinin üzerine çöküp parmağı ve gözleriyle 'buraya gel' hareketi yaptığında sikim çelik gibi sertleşti.

Hiç vakit kaybetmedim. Önündeyim ve başını dudaklarının arasına alırken parmakları sikimin etrafında.

Ağzının kaygan sıcaklığı beni inletiyor. Taşaklarım ağrıyana kadar benimle uğraşıyor ama ben başka bir şey istiyorum.

"Bekle." Sikimi ağızından çıkardım ve kanepede bana dönük oturması için ona rehberlik ettim. "Seni görmek istiyorum."

Ellerimi her geçen gün büyüyen göğüslerinin üzerinde gezdiriyorum. Aşağı uzanıyor ve beni içine doğru yönlendiriyor.

Ucu içeri giriyor ve beni derinlere alırken yüzümü ellerinin arasında tutuyor. Ben dibine kadar oturana kadar sallanıyor ve hareket ediyor, sonra ben kalçalarını kavrayıp onu ilk kez sikiyormuşum gibi aşağıya doğru çekmeye başlıyor.

Boşalıyor ve yeni kanepesinde ıslak bir nokta bırakacağımızı biliyorum - muhtemelen daha sonra bu yüzden kıcıımı şaplatacak, ama şu anda kimin umurunda?

Karımı beceriyorum.

Ve bu asla bıkmayacağım bir şey.

Memesini ağızıma çekip sertçe emerken birlikte debeleniyor ve kayıyoruz. Meme ucunu ısırdım ve bu onu tekrar gönderdi ve hemen arkasındayım. Vücudunun kavrama ve nabız atma şekli beni her zaman gönderir.

Gülüşerek, terleyerek ve zor nefes alarak bitiriyoruz ve kızıl saçlı meleğime bakıyorum ve babamın annem hakkında her zaman nasıl hissettiğini biliyorum.

Boyumdan büyük bir evlilik yapmış olabilirim ama hayatımın geri kalan her dakikasını birbirimiz için yaratıldığımızı ona kanıtlayarak geçireceğim.

Hayatın benim için ne planladığına dair neredeyse hiçbir

fikrim yoktu. Robin'in kendi planları vardı.

Ama kader bizi farklı bir yolculuğa çıkarmaya karar verdi ve bir sonraki dönemeçte ne olacağını görmek için sabırsızlanıyorum.

HEARTLANDIRMASI

'DAKI DIĞER TÖM HARIKA KİTAPLARI OKUDUĞUNUZDAN EMİN
OLUN.

HEARTLANDS MC SERİSİ

TÖm seri ile kulÖbÖn tÖm eğlencesine ortak olun!

OTHER TITLES BY DANI WYATT

Standalones

Wrangler Reigning

Her In Sweet Ride

Forging Forever

Just Until Morning

Saddled

Mükemmel

Kırılacak Kaba

Boyunlu

Ayırma Camı

Ya Olursa

Bir Vaizin Kızı

Bekle

Tanışın. F*ck. Bitti. - Onu Yakınımda

Tutmak İçin Sabırsızlanıyorum

Back to Her

Let Go

Sıra - Can't Wait to Bundle Sıra

Bizde Bizde Standalone

Heartlands

Zincir

Aşk, Baba Kalbine

Hakim HIS

KurallarıOlmak

İyi Kızlar Lütfen Beni

Öp İyi Geceler Evet

Baba Diyor

Men of the Woods

Sert Kesim

Derin Kesim

Kaba Kesim

Düz Kesim

Paranormal

Vampir

Tatilden Bir

Gece Önce

Sevgililer Günü Gülü

Baby It's Cold Outside

Onun İlk Noel'i

Onun Kararı Tatlı

Tarte

Sonsuza Kadar

Koleksiyonu Benim

Olduğunda Ait Olduğu

Yer

Promise Duet

Promise

Cherish

Southside MMA Serisi

Gücü

İtme

NEWSLETTER

Biliyor muydun?
E-posta listemdeki okuyuculara ÜCRETSİZ
özel kısa öyküler ve epiloglar? VERİRİM!
Spam yok!

HABER BÜLTENİ

LET'S STAY CONNECTED!

BENİ FACEBOOK'TA TAKİP EDİN

FACEBOOK ARKADAŞLARI

TWITTER @ddwyattauthor

GOODREADS: Dani Wyatt

ÖZEL OKUR GRUBU: Wyatt's Wenches

Amazon'da Dani Wyatt

dani@daniwyatt.com

www.daniwyatt.com

THE WENCHES

ÜSTTE, SÜPER SICAK
BIRAZ OLAY ÖRGÜSÜ İLE..

Gönderilerimi gördüğünüzden emin olmak için [Facebook](#) Grubuma katılın!

ABOUT DANI

Dani Wyatt eskiden böyle kirli düşüncelere sahip olduğu için kendini kötü hissedirdi. Neyse ki bir gün bunları yazmaya karar verdi. Onun ultra takıntılı,
alfa

Kahramanların kötü bir sahiplenme eğilimi ve doyumsuz bir libidosu var.
Onun

kahramanlar zeki, ilginç ve çok fazla muffin topuna sahip olmaktan endişe ediyorlar. Yani, eğer insta aşkınızı tepede, süper ateşli, biraz daha olay örgülü ve her zaman sonsuza dek mutlu bir şekilde seviyorsanız, doğru yerdesiniz.

Orta yaşla bir savaşçı gibi mücadele ediyor ve yerçekimiyle savaşan ortalama bir hayat yaşıyor. Yazmadığı zamanlarda muhtemelen bir ironiye gülüyordur (A-1 Steak Sauce'un vegan olması gibi), kitap okuyordur, atına biniyordur ya da gününü mahvetmek için gönderilen bir teknoloji parçasına şaşı bakıyordur.

THANK YOU

Yaramaz düşüncelerimi sayfaya koymaya başladığımdan beri tanıştığım
pek çok harika insan var. Beni destekleyen ilk hayranlarımdan bazılarına,
Blogcular,
Zamanlarını ve görüşlerini esirgemeyen yazar arkadaşlarımızın
yanı sıra diğer profesyoneller de
benim özel deliliğime katlandığınız için teşekkür ederim.
...sizler bana her gün birbirimizi desteklediğimizde herkesin kazandığını
hatırlatıyorsunuz.
xoxoxo

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

